

تاریخ: ۱۱ / ۱ / ۲۰۱۹ برابر ۲۱ / دی / ۱۳۹۷

مجمع عمومی

جلسه شماره ۷۳

دستور جلسه: موارد ۱۴ و ۱۱۹

قطعنامه مجمع عمومی مصوب ۱۹ دسامبر ۲۰۱۸ (برابر با ۲۵ / آذر / ۱۳۹۵)

[بدون ارجاع به کمیته ای اصلی (A/73/L.66)]

۷۳/۱۹۵. پیمان جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف

مجمع عمومی،

عطف به قطعنامه ۷۱/۱ مصوب ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۶، که در آن تصمیم به تشکیل کنفرانسی بین دولتی جهت تصویب یک پیمان جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف اتخاذ شده است، و همچنین قطعنامه های ۲۸۰/۷۱ مصوب ۶ آوریل ۲۰۱۷، ۲۴۴/۷۲ مصوب ۲۴ دسامبر ۲۰۱۷ و ۳۰۸/۷۲ مصوب ۶ آگوست ۲۰۱۸،

۱. از دولت و مردم مراکش به دلیل میزبانی کنفرانس بین دولتی تصویب پیمان جهانی مهاجرت ایمن، منظم و متعارف که در تاریخ ۱۰ و ۱۱ دسامبر ۲۰۱۸ در شهر مراکش برگزار شد، و در اختیار گذاشتن تمامی پشتیبانی های لازم بسیار سپاسگزار است؛

۲. پیمان جهانی مهاجرت ایمن، منظم و متعارف مصوب «کنفرانس بین دولتی» را، به نحوی که در ضمیمه قطعنامه حاضر درج شده است، تأیید می نماید و این پیمان با عنوان پیمان مراکش در خصوص مهاجرت نیز شناخته خواهد شد.

شصتیمین جلسه عمومی

۱۹ دسامبر ۲۰۱۸

ضمیمه

پیمان جهانی مهاجرت ایمن، منظم و متعارف

ما، سران کشورها و دولت‌ها و نمایندگان عالی‌رتبه‌ی حاضر در جلسه ۱۰ و ۱۱ دسامبر ۲۰۱۸ که در مراکش برگزار شد، مجدداً اعلامیه نیویورک برای پناهندگان و مهاجران^۱ را تأیید نمودیم و با عزم خود برای مشارکت در تحقق همکاری بهتر در زمینه مهاجرت بین‌المللی در همه ابعاد، این پیمان جهانی مهاجرت ایمن، منظم و متعارف را تصویب نموده ایم.

مقدمه

(۱) این پیمان جهانی بر اساس اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد مدون شده است.

(۲) همچنین این پیمان بر اساس موارد ذیل تدوین گشته است: اعلامیه جهانی حقوق بشر^۲، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی^۳؛ میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، سایر معاهدات بین‌المللی بنیادین حقوق بشر^۴، کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته فراملی^۵، به همراه پروتکل جلوگیری، سرکوب و مجازات قاچاق انسان، به ویژه زنان و کودکان^۶، و پروتکل منع قاچاق مهاجران از طریق زمین، دریا و هوا^۷، کنوانسیون برده داری^۸ و کنوانسیون تکمیلی لغو برده داری، تجارت برده، و نهادها و اقدامات مشابه برده داری^۹، کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییرات اقلیمی^{۱۰}، کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مقابله با بیابان‌زایی در کشورهایی که خشکسالی و/یا بیابان‌زایی جدی تجربه می‌کنند، به ویژه در آفریقا^{۱۱}؛ توافق نامه پاریس^{۱۲}، و مقاله‌نامه‌های سازمان بین‌المللی کار در مورد ترویج کار شایسته و مهاجرت کارگران^{۱۳}، و همچنین دستور کار سال ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار^{۱۴}، دستور اقدام آدابا منتج از سومین کنفرانس بین‌المللی تامین مالی توسعه^{۱۵}، چارچوب سندای (Sendai) برای کاهش ریسک بلایا ۲۰۱۵-۲۰۳۰^{۱۶}، و دستور کار شهری نوین^{۱۷}.

(۳) گفتگودر مورد مهاجرت بین‌المللی در سطح جهانی، موضوع جدیدی نیست. ما پیشرفت‌های حاصل از گفتگوها در سطوح عالی سازمان ملل در زمینه مهاجرت بین‌المللی و توسعه در سالهای ۲۰۰۶ و ۲۰۱۳ را خاطرنشان می‌کنیم. ما همچنین نقش انجمن جهانی مهاجرت و توسعه که در سال ۲۰۰۷ آغاز به کار نموده است، را تصدیق می‌کنیم. این سازوکارها مسیر را جهت [صدور] اعلامیه نیویورک برای پناهندگان و مهاجران هموار نمودند که ما به واسطه آن متعهد شدیم پیمان جهانی در مورد

¹ Resolution 71/1.

² Resolution 217 A (III).

³ See resolution 2200 A (XXI), annex.

⁴ International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, Convention on the Rights of the Child, International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families, International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, and Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

⁵ United Nations, Treaty Series, vol. 2225, No. 39574.

⁶ Ibid., vol. 2237, No. 39574.

⁷ Ibid., vol. 2237, No. 39574.

⁸ League of Nations, Treaty Series, vol. LX, No. 1414.

⁹ United Nations, Treaty Series, vol. 266, No. 3822.

¹⁰ Ibid., vol. 1771, No. 30822.

¹¹ Ibid., vol. 1954, No. 33480.

¹² Adopted under the United Nations Framework Convention on Climate Change in FCCC/CP/2015/10/Add.1, decision 1/CP.21.

¹³ Migration for Employment Convention (Revised), 1949 (No. 97), Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975 (No. 143), Equality of Treatment (Social Security) Convention, 1962 (No. 118), and Domestic Workers Convention, 2011 (No. 189).

¹⁴ Resolution 70/1.

¹⁵ Resolution 69/313, annex.

¹⁶ Resolution 69/283, annex II.

¹⁷ Resolution 71/256, annex.

پناهندگان و پیمان جهانی مهاجرت ایمن، منظم و متعارف را در دو روند جداگانه تصویب کنیم. این دو پیمان جهانی، در کنار هم، چارچوب‌های همکاری بین المللی مکمل یک دیگر را ارائه می دهند که رسالت مربوط به هر پیمان را مطابق آنچه در بیانیه نیویورک برای پناهندگان و مهاجران ذکر شده است، محقق می نماید و این امر را به رسمیت می شناسد که مهاجران و پناهندگان با چالش ها و آسیب پذیری‌های مشابهی مواجه هستند.

۴) پناهندگان و مهاجران از حقوق بشر و آزادی های بنیادین یکسانی برخوردار هستند که باید همواره مورد احترام، محافظت و تحقق بخشی قرار گیرند. با این حال، مهاجران و پناهندگان گروه های متمایزی هستند که مشمول چارچوب های قانونی جداگانه‌ای واقع میشوند. این تنها پناهندگان هستند که از حمایت بین المللی خاص که توسط قانون بین المللی پناهندگان تعریف شده است، برخوردار می‌باشند. این پیمان جهانی، به موضوع مهاجران می پردازد و یک چارچوب همکاری برای پرداختن به همه ابعاد موضوع مهاجرت ارائه می دهد.

۵) ما مطالبی که کشورهای عضو و ذی نفعان مرتبط طی مراحل همفکری و تشریک مساعی با ما در میان گذاشتند، و همچنین گزارش دبیرکل سازمان ملل با عنوان «کارآمد نمودن مهاجرت برای همه» را، به عنوان یکی از منابع سهیم در روند آماده سازی این پیمان جهانی، به رسمیت می‌شناسیم.^{۱۸}

۶) این پیمان جهانی نقطه عطفی در تاریخ گفتگوی جهانی و همکاری های بین المللی در مورد مهاجرت است. پایه و اساس این پیمان ریشه در دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و برنامه اقدام آدیس آبابا دارد و از اعلامیه گفتگوی بالادستی در مورد مهاجرت بین المللی و توسعه که در اکتبر ۲۰۱۳ تصویب شد^{۱۹}، تاثیر پذیرفته است. این پیمان بر مبنای کوشش پیشگامانه نماینده ویژه سابق دبیرکل سازمان ملل در امور مهاجرت که گزارش وی در تاریخ ۳ فوریه ۲۰۱۷ را در بر می‌گیرد، تهیه شده است.^{۲۰}

۷) این پیمان جهانی ارائه دهنده یک چارچوب همکاری است که از لحاظ حقوقی الزام آور نمی باشد و بر اساس تعهدات مورد توافق کشورهای عضو در بیانیه نیویورک در زمینه پناهندگان و مهاجران بنا شده است. این پیمان جهانی، ترویج دهنده همکاری بین المللی میان همه فعالان در زمینه مهاجرت است و این امر را به رسمیت می شناسد که هیچ دولتی نمی تواند به تنهایی با موضوع مهاجرت مواجه شود و به اقتدار دولت ها و تعهدات آنها در چارچوب حقوق بین الملل احترام می گذارد.

بینش و اصول راهبردی ما:

۸) این پیمان جهانی منعکس کننده تعهد جمعی ما برای بهبود همکاری در زمینه مهاجرت بین المللی است. مهاجرت بخشی از تجربه بشریت در طول تاریخ بوده است و ما این مهم که مهاجرت منبع شکوفایی، نوآوری و توسعه پایدار در دنیای جهانی شده ما است و با بهبود مدیریت کلان مهاجرت این تأثیرات مثبت می‌توانند بهینه شوند را به رسمیت می‌شناسیم. اکثر مهاجران در سراسر جهان امروز به روشی ایمن، منظم و متعارف سفر، زندگی و کار می کنند. معهدا، مهاجرت به طور غیر قابل انکاری بر کشورها، جوامع، مهاجران و خانواده آنها تاثیر می گذارد که این تاثیرات بسیار متفاوت و گاه غیرقابل پیش بینی هستند.

¹⁸ A/72/643.

¹⁹ Resolution 68/4.

²⁰ See A/71/728.

۹) این مساله بسیار حائز اهمیت می باشد که چالش ها و فرصت های مهاجرت بین المللی به جای آن که ما را از هم دور کنند، به یکدیگر نزدیک تر و متحد نماید. این پیمان جهانی، درک مشترک، مسئولیت های مشترک و وحدت هدف ما را در مورد مهاجرت روشن می سازد تا همگان از مهاجرت بهره مند شوند.

درک مشترک

۱۰) این پیمان جهانی محصول بازبینی بی سابقه شواهد و داده های جمع آوری شده طی یک روند روشن، شفاف و فراگیر است. در راستای غنی کردن و شکل دادن درک مشترکمان از این پدیده ی پیچیده، واقعیت های خود را به اشتراک گذاشتیم و به نقطه نظرات متفاوت گوش فرا دادیم. ما آموختیم که مهاجرت ویژگی تعیین کننده ی دنیای جهانی شده ما است، که جوامع را در داخل و فراتر از همه مناطق به هم متصل می کند، و همه ما را به کشورهای مبدأ، گذار (ترانزیت) و مقصد مبدل می سازد. ما نیاز مستمر برای تلاش های بین المللی به منظور تقویت دانش و تحلیل های مهاجرتی را به رسمیت می شناسیم، زیرا درک مشترک، سیاست هایی که پتانسیل توسعه پایدار را برای همه امکان پذیر می نماید، بهبود می بخشد. ما می بایست داده های با کیفیت را جمع آوری و منتشر نماییم. ما باید اطمینان حاصل کنیم که مهاجران کنونی و مهاجران بالقوه به طور کامل در مورد حقوق، تعهدات و گزینه های خود برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف آگاه هستند و از ریسک های مهاجرت غیر متعارف آگاه می باشند. همچنین ما باید در مورد منافع و چالش های مهاجرت، اطلاعاتی مستدل، مستند و شفاف در اختیار شهروندان خود قرار دهیم تا ابهامات و روایت های گمراه کننده ای که برداشت منفی از مهاجران ایجاد می کنند را محو نماییم.

مسئولیت های مشترک

۱۱) این پیمان جهانی بینشی کاملاً فراگیر از مهاجرت بین المللی ارائه می دهد و نیاز به اتخاذ رویکردی جامع برای بهینه سازی منافع کلی مهاجرت را به رسمیت می شناسد و در عین حال ریسک ها و چالش های فراروی افراد و اجتماعات در کشورهای مبدأ، گذار و مقصد را مورد توجه قرار می دهد. هیچ کشوری نمی تواند به تنهایی چالش ها و فرصت های این پدیده جهانی را مدیریت کند. با بهره گیری از این رویکرد جامع، هدف ما تسهیل مهاجرت ایمن، منظم و متعارف به همراه کاهش اتفاقات و تاثیرات منفی ناشی از مهاجرت غیر متعارف، از طریق همکاری بین المللی و ترکیبی از اقدامات مطرح شده در این پیمان جهانی است. ما به مسئولیت های مشترک خود در قبال یکدیگر به عنوان دولت های عضو سازمان ملل متحد برای توجه به نیازها و دغدغه های یکدیگر در مورد مهاجرت اشعار داریم و در همین راستا مسئولیت جامع خود نسبت به احترام، حمایت و تضمین حقوق بشر تمام مهاجران را فارغ از وضعیت مهاجرتی آنان، پذیرفته و برای ترویج امنیت و شکوفایی تمام افراد در اجتماعات خود می کوشیم.

۱۲) این پیمان جهانی با هدف کاهش عوامل نامطلوب و ساختاری که مردم را از ایجاد و حراست معیشت پایدار در کشورهای اصلی خود باز می دارد و آن ها را مجبور می کند که آینده را در جای دیگری جستجو کنند، تدوین شده است. این پیمان قصد دارد با احترام، حمایت و تحقق حقوق بشری آنها و ارائه مراقبت و کمک به آنها، ریسک ها و آسیب پذیری های پیش روی مهاجران را در مراحل مختلف مهاجرت کاهش دهد. این پیمان تلاش می کند تا نگرانی های موجه اجتماعات را مورد اهتمام قرار دهد و در عین حال اذعان دارد که جوامع در مقیاس های مختلف تغییرات جمعیتی، اقتصادی، اجتماعی، محیط زیستی را تجربه می نمایند که ممکن است متاثر از مهاجرت بوده یا بر آن تاثیر داشته باشند. این پیمان تلاش می نماید تا شرایط مساعدی

ایجاد کند که در آن همه مهاجران قادر باشند جوامع ما را از طریق ظرفیت های انسانی، اقتصادی و اجتماعی خود غنا بخشند و لذا مشارکت آنها در ایجاد توسعه پایدار در سطح محلی، ملی، منطقه ای و جهانی را تسهیل نماید.

وحدت هدف

۱۳) موافقت نامه جهانی حاضر، این امر را به رسمیت می شناسد که مهاجرت ایمن، منظم و متعارف زمانی همگان را منتفع می سازد که به صورت کاملاً آگاهانه، برنامه ریزی شده و بر مبنای رضایت صورت پذیرد. مهاجرت هرگز نباید از روی استیصال انجام گیرد. در صورت بروز چنین حالتی، ما باید برای پاسخگویی به نیازهای مهاجران در شرایط آسیب پذیری همکاری کنیم و چالش های مربوطه را برای آن ها برطرف نماییم. ما باید با یکدیگر همکاری کنیم تا شرایطی فراهم نماییم که اجتماعات و افراد بتوانند در کشورهای خود با امنیت و با برخورداری از شان انسانی زندگی کنند. ما باید جان مهاجرین را نجات دهیم و آن ها را از مسیرهای مخاطره آمیز دور کنیم. ما باید مهاجران را توانمند کنیم که به عضویت کامل جوامع ما درآیند، ایفای نقش مثبت آن ها را برجسته کرده و به ترویج مشارکت آنها در جامعه و انسجام اجتماعی بپردازیم. ما باید برای دولت ها، اجتماعات و مهاجران قطعیت و پیش بینی پذیری بیشتری ایجاد نمائیم. برای دستیابی به این هدف، ما متعهد می شویم که مهاجرت ایمن، منظم و متعارف را به منظور انتفاع همه تسهیل و تضمین کنیم.

۱۴) موفقیت ما به اعتماد متقابل، عزم راسخ و همبستگی دولت ها برای تحقق اهداف و تعهدات مندرج در این پیمان جهانی بستگی دارد. ما با روحیه همکاری برد-برد متحد می شویم، تا فرصت ها و چالش های [ناشی از] مهاجرت را در همه ابعاد آن از طریق تسهیم مسئولیت و راه حل های نوآورانه مدیریت نماییم. با چنین ادراکی از هدف مشترک است که ما این گام تاریخی را برمی داریم، در حالیکه کاملاً آگاه هستیم که گرچه پیمان جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف یک نقطه عطف به شمار می آید، اما نقطه پایان تلاش های ما محسوب نمی شود. ما متعهد می شویم که گفتگوهای چندجانبه در سازمان ملل متحد را در قالب پیگیری های اثر بخش و دوره ای و سازوکارهای بازبینی ادامه دهیم و از این موضوع اطمینان حاصل کنیم که کلمات موجود در این سند به اقدامات مشخصی در جهت منافع میلیون ها نفر در هر منطقه از جهان مبدل می شود.

۱۵) ما موافق هستیم که این پیمان جهانی بر اساس مجموعه ای از اصول مرتبط و وابسته به هم بنا شده است:

الف) مردم محوری.

این پیمان جهانی دارای بعد انسانی قوی است که از ذات تجربه مهاجرت نشأت گرفته است. این امر باعث رفاه مهاجران و اعضای اجتماعات در کشورهای مبدأ، گذار و مقصد می باشد. در نتیجه، پیمان جهانی انسان ها را در مرکز توجه خود قرار می دهد؛

ب) همکاری بین المللی.

این پیمان جهانی یک چارچوب همکاری بوده که از لحاظ حقوقی الزام آور نمی باشد و این موضوع را به رسمیت می شناسد که با توجه به ماهیت فراملی پدیده مهاجرت، هیچ دولتی نمی تواند به تنهایی با آن مواجه شود. این امر مستلزم همکاری و گفتگوهای بین المللی، منطقه ای و دوجانبه است. قدرت اجرایی این پیمان به ماهیت توافقی، مقبولیت، مالکیت جمعی، اجرای مشترک، پیگیری و بازبینی آن بستگی دارد؛

ج) حاکمیت ملی.

این پیمان، مجدداً بر حق حاکمیت کشورها در تعیین سیاست مهاجرت ملی و حق انحصاری آن‌ها برای مدیریت و تعیین قوانین مهاجرت در حوزه قلمرو حاکمیتی خود، (به شرط) مطابقت با اصول حقوق بین الملل، تأیید می‌کند. دولت‌ها می‌توانند در حوزه قلمرو حاکمیتی خود، میان مهاجرت متعارف و نامتعارف تمایز قائل شوند همانطور که برای اجرای این پیمان جهانی اقدامات مربوط به قانون گذاری و سیاست گذاری خود را با در نظر گرفتن واقعیت های مختلف ملی، سیاست ها، اولویت ها و شرایط ورود، اقامت و اشتغال مطابق با قوانین بین المللی، تعیین می‌کنند؛

د) حاکمیت قانون و رعایت تشریفات صحیح قانونی.

پیمان جهانی اذعان می‌دارد که احترام به حاکمیت قانون، رعایت تشریفات قانونی دادرسی و دسترسی به عدالت در کلیه ابعاد مدیریت کلان مهاجرت، نقش اساسی دارد. این به معنای آن است که دولت، موسسه‌های عمومی و خصوصی و نهادها، همانند اشخاص در برابر قوانینی که به صورت عمومی منتشر می‌شوند، به طور یکسان اجرا می‌شوند، به طور مستقل قضاوت می‌شوند و منطبق با قوانین بین المللی هستند، پاسخگو می‌باشند؛

ه) توسعه پایدار.

پیمان جهانی در اصول دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار ریشه دارد و براساس این حقیقت که در این دستور کار به رسمیت شناخته شده که مهاجرت یک واقعیت چند بعدی است و ارتباط عمده ای با توسعه پایدار کشورهای مبدأ، گذار و مقصد دارد، و از این رو به پاسخ های منسجم و جامعی نیازمند است، بنا شده است. مهاجرت، به پیامدهای مثبت توسعه و تحقق اهداف دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار کمک می‌کند، بالاخص زمانی که به درستی مدیریت شود. هدف پیمان جهانی استفاده از پتانسیل مهاجرت برای دستیابی به همه اهداف توسعه پایدار و همچنین تأثیری که این دستاورد برای مهاجرت در آینده به دنبال خواهد داشت، بنا شده است؛

و) حقوق بشر.

پیمان جهانی براساس قوانین بین المللی حقوق بشر و اصول عدم پس رفت و عدم تبعیض بنا شده است. با اجرای پیمان جهانی، ما در تمام مراحل چرخه مهاجرت از رعایت و حمایت و تحقق اثربخش حقوق بشر همه مهاجران، صرف نظر از وضعیت مهاجرتی آن‌ها اطمینان حاصل می‌کنیم. ما مجدداً بر تعهد خود برای از بین بردن همه انواع تبعیض، از جمله نژادپرستی، بیگانه هراسی و عدم تسامح و تساهل نسبت به مهاجران و خانواده های آن‌ها تأکید می‌کنیم؛

ز) توجه به جنسیت.

این پیمان جهانی تضمین می‌کند که حقوق بشر زنان، مردان، دختران و پسران در تمام مراحل مهاجرت رعایت می‌شود، این پیمان تضمین می‌نماید که نیازهای خاص اقشار مذکور به درستی درک و مورد اهتمام قرار می‌گیرد و آنها به عنوان کنشگران تغییر [مثبت] توانمند می‌گردند. این [پیمان] به بُعد جنسیتی توجه نموده و مروج برابری جنسیتی، توانمند سازی همه زنان و دختران است و استقلال، توانمندی و راهبری آن‌ها در فاصله گرفتن از دیدگاه غالب قربانی بودن زنان مهاجر را به رسمیت می‌شناسد؛

ح) توجه به کودکان.

این پیمان جهانی تعهدات قانونی بین المللی موجود در رابطه با حقوق کودک را ترویج می دهد و اصل رجحان حداکثر منفعت کودک [در تصمیم گیری] را همواره به عنوان یک ملاحظه اصلی، در همه شرایط مربوط به کودکان بدون همراه آاز والدین و خویشاوندان جدا شده] و کودکان جدا شده [از والدین] در زمینه مهاجرت بین المللی در نظر می گیرد؛

ط) رویکردی با تمامیت دولت.

این پیمان جهانی، مهاجرت را یک واقعیت چند بعدی تلقی می کند که صرفاً یک بخش سیاست گذاری دولت به تنهایی نمی تواند از عهده آن بر آید. برای ایجاد و عملیاتی نمودن اثربخش سیاست گذاری ها و اقدامات مهاجرتی، رویکردی با تمامیت دولت لازم است تا از انسجام افقی و عمودی سیاست گذاری ها در تمام بخش ها و سطوح دولت اطمینان حاصل شود؛

ی) رویکردی با مشارکت تمامیت جامعه.

پیمان جهانی مشارکت گسترده ی چند ذینفعی را برای پرداختن به موضوع مهاجرت در تمام ابعاد آن ترویج می نماید. این امر از طریق دخیل نمودن مهاجران، جامعه مهاجران خارج از کشور [مبدأ]، اجتماعات محلی، جامعه مدنی، دانشگاهیان، بخش خصوصی، نمایندگان مجلس، اتحادیه های تجاری، نهادهای ملی حقوق بشر، رسانه ها و سایر ذینفعان مرتبط در مدیریت کلان مهاجرت صورت می گیرد.

چارچوب همکاری های ما

۱۶) با صدور بیانیه پناهندگان و مهاجران نیویورک، ما یک بیانیه سیاسی و یک سری تعهدات را اتخاذ نمودیم. با تأیید مجدد بر تمامیت آن بیانیه، ما چارچوب همکاری ذیل که شامل ۲۳ هدف، عملیاتی نمودن، پیگیری و بازبینی آنها می باشد را بر مبنای آن بیانیه استوار نموده ایم. هر هدف شامل یک تعهد است و به دنبال آن طیفی از اقدامات وجود دارد که به عنوان ابزار مرتبط سیاست گذاری و نمونه اقدامات موفق تلقی می گردند. برای تحقق ۲۳ هدف مذکور، ما از این اقدامات برای دستیابی به مهاجرت ایمن، منظم و متعارف در طول چرخه مهاجرت استفاده خواهیم کرد.

اهدافی برای نیل به مهاجرت ایمن، منظم و متعارف

۱. جمع آوری و استفاده از داده های دقیق و تفکیک شده به عنوان مبنای سیاست گذاری های مستند و مستدل
۲. حداقل نمودن عوامل نامطلوب و ساختاری که انسان ها را مجبور به ترک کشور مبدأ خود می نمایند
۳. ارائه اطلاعات دقیق و به هنگام در تمامی مراحل مهاجرت
۴. اطمینان حاصل نمودن از اینکه تمام مهاجران دارای مدرک اثبات هویت قانونی و مدارک کافی هستند
۵. بهبود دسترسی و انعطاف در راه های مهاجرت متعارف
۶. تسهیل گزینش [و استخدام] عادلانه و اخلاقی و تضمین شرایطی که وجود کار شایسته را تضمین می کند
۷. مدیریت و کاهش آسیب پذیری ها در مهاجرت
۸. نجات جان [مهاجران] و برقرار نمودن تلاش های بین المللی هماهنگ در زمینه مهاجران مفقود شده
۹. تقویت پاسخ های فراملی به [موضوع] قاچاق مهاجران
۱۰. پیشگیری، مبارزه و ریشه کن کردن قاچاق انسان در چارچوب مهاجرت بین المللی

۱۱. مدیریت مرزها به صورت یکپارچه، ایمن و هماهنگ
۱۲. تقویت قطعیت و پیش بینی پذیری رویه های مهاجرتی به منظور غربالگری، ارزیابی و ارجاع مناسب
۱۳. استفاده از بازداشتگاه مهاجران تنها به عنوان آخرین گزینه [موجود] و تلاش برای یافتن و ایجاد گزینه های جایگزین
۱۴. بهبود حمایت ها، مساعدت ها و همکاری های کنسولی در طول چرخه مهاجرت
۱۵. فراهم نمودن دسترسی به خدمات پایه برای مهاجران
۱۶. توانمند سازی مهاجران و جوامع به منظور تحقق شمول کامل مهاجران [در جوامع] و انسجام اجتماعی
۱۷. حذف انواع تبعیض و ترویج گفتگوهای عمومی مستدل به منظور شکل دادن به درک [صحیح] از مهاجرت
۱۸. سرمایه گذاری در ایجاد و توسعه مهارت و تسهیل به رسمیت شناختن متقابل مهارت ها، مدارک و توانمندی های [مهاجران توسط کشورها]
۱۹. ایجاد شرایطی برای مهاجران و جوامع مهاجران خارج از کشور که بتوانند به طور کامل در راستای توسعه پایدار، در تمامی کشورها ایفای نقش کنند
۲۰. ترویج و کمک به انتقال سریع تر، ایمن تر و ارزان تر ووجه ارسالی [برای مهاجران] و شامل نمودن مهاجران در توسعه مالی کشور
۲۱. همکاری برای تسهیل پذیرش مجدد و بازگشت مهاجران به صورت ایمن و با حفظ شان انسانی آن ها و همینطور ادغام مجدد پایدار آنان [در کشوری که به آن بازمی گردند]
۲۲. ایجاد ساز و کارهایی به منظور برقراری قابلیت انتقال استحقاقات تامین اجتماعی و عایدی مهاجران
۲۳. تقویت همکاری های بین المللی و مشارکت های جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف

اهداف و تعهدات

هدف شماره ۱: جمع آوری و استفاده از داده های دقیق و تفکیک شده به عنوان مبنای سیاست گذاری های مستند و مستدل

۱۷) ما متعهد می شویم تا شواهد و مستندات جهانی در خصوص مهاجرت بین المللی را از طریق بهبود و سرمایه گذاری در جمع آوری، تحلیل، انتشار داده های دقیق، مورد اطمینان و قابل مقایسه تقویت نمائیم. این داده ها می بایست بر اساس جنسیت، سن، وضعیت مهاجرتی و سایر ویژگی های مرتبط در حوزه ملی تفکیک شوند و در عین حال، محافظت از حریم خصوصی افراد و اطلاعات فردی مرتبط با آنان باید مطابق قواعد حقوق بشر بین المللی صورت پذیرد. همچنین ما متعهد می شویم که این داده ها در جهت کمک به انجام تحقیقات، رهنمون شدن سیاست گذاری منسجم و مبتنی بر شواهد مورد استفاده قرار می گیرند و در راستای گفتگوهای عمومی مستدل به کار گرفته می شوند و انجام پایش و ارزیابی اجرای تعهدات را در طول زمان میسر می نمایند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) تصریح و عملیاتی نمودن یک استراتژی جامع برای بهبود داده های مهاجرتی در سطوح محلی، ملی، منطقه ای و جهانی، با مشارکت کلیه ذینفعان مرتبط، تحت هدایت کمیسیون آماری سازمان ملل متحد، از طریق همسو نمودن روش های جمع آوری داده ها، تقویت تحلیل ها و انتشار داده ها و شاخص های مرتبط به مهاجرت؛

ب) بهبود مقایسه پذیری و سازگاری آماری داده های ملی مهاجرتی و داده های بین المللی که این امر شامل موارد ذیل میشود: توسعه بیشتر و استفاده از تعریف آماری یک مهاجر بین المللی و تصریح مجموعه ای از استانداردها به منظور اندازه گیری جمعیت مهاجران [در زمان معین] و جریان های مهاجرتی، مستند سازی الگوها و روندهای مهاجرتی، ویژگی های مهاجران و همچنین عوامل محرک مهاجرت و تأثیرات مهاجرت؛

ج) تدوین یک برنامه جهانی به منظور ایجاد و بهبود ظرفیت های ملی در جمع آوری، تحلیل، انتشار و به اشتراک گذاری داده ها، توجه و برطرف نمودن خلاء در داده ها و سنجش روندهای کلیدی مهاجرت که همکاری بین ذینفعان مربوطه را در همه سطوح تشویق می کند، آموزش [موضوعی] اختصاصی، پشتیبانی مالی و کمک فنی، استفاده از منابع جدید داده ها مانند داده های بزرگ (Big data). این برنامه به صورت منظم توسط کمیسیون آماری مورد بازبینی قرار می گیرد؛

د) جمع آوری، تحلیل و استفاده از داده ها در مورد تأثیرات و مزایای مهاجرت و همچنین مشارکت مهاجران و جوامع مهاجران خارج از کشور در توسعه پایدار، با هدف مستند سازی اجرای برنامه ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و استراتژی ها و برنامه های مرتبط در سطح محلی، ملی، منطقه ای و جهانی؛

ه) حمایت از توسعه و همکاری بیشتر پایگاه داده های جهانی و منطقه ای از جمله «پورتال جهانی داده های مهاجرتی» سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) و «مشارکت دانش جهانی در مورد مهاجرت و توسعه» که متعلق به بانک جهانی می باشد، با هدف ادغام نظام مند داده ها بصورت شفاف و با کاربری آسان، در حالی که همکاری بین آژانسی به منظور کاهش موازی کاری تشویق می گردد؛

و) ایجاد و تقویت مراکز منطقه ای برای تحقیق و آموزش در زمینه مهاجرت یا رصدخانه های مهاجرت مانند «رصدخانه مهاجرت و توسعه آفریقا»، برای جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده ها مطابق با استانداردهای سازمان ملل متحد. این داده ها شامل موارد ذیل می باشد: موفق ترین رویه ها، نقش مهاجران، چالش ها و منافع کلی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی مهاجرت در کشورهای مبدأ، گذار و مقصد، پیشرانه های مهاجرت. این امر با هدف ایجاد استراتژی های مشترک و حداکثر نمودن ارزش داده های مهاجرتی تفکیک شده و هماهنگی با ساز و کارهای موجود منطقه ای و فرو منطقه ای می باشد؛

ز) بهبود جمع آوری داده های ملی با ادغام مباحث مربوط به مهاجرت در سرشماری های ملی در سریع ترین زمان ممکن. این داده ها می توانند شامل موارد ذیل باشند: کشور محل تولد، کشور محل تولد والدین، کشوری که فرد شهروند آنجا می باشد، کشور محل اقامت پنج سال قبل از سرشماری، آخرین تاریخ ورود و دلیل مهاجرت. این امر تجزیه و تحلیل به موقع و انتشار نتایج تفکیک و جدول بندی شده را مطابق با استانداردهای بین المللی برای اهداف آماری تضمین می نماید؛

ح) انجام مطالعات و پژوهش های مربوط به خانوار، نیروی کار و سایر نظرسنجی ها برای جمع آوری اطلاعات در مورد ادغام اجتماعی و اقتصادی مهاجران یا افزودن بخش های استاندارد مهاجرتی به نظرسنجی های موجود خانوار برای بهبود مقایسه

پذیری در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی و در دسترس عموم قرار دادن داده های جمع آوری شده از طریق فایل های در بر دارنده داده های خرد؛

ط) بهبود همکاری بین نهادهای دولتی مسئول گردآوری داده های مهاجرت و دفاتر آمار ملی برای ایجاد آمارهای مربوط به مهاجرت. این امر می تواند به عنوان مثال از طریق استفاده از سوابق اداری برای اهداف آماری، مانند سوابق [تردد] مرزی، رواید، اجازه اقامت، ثبت جمعیت و سایر منابع مرتبط صورت پذیرد در حالیکه حق حریم خصوصی بایست رعایت شده و داده های شخصی افراد حفاظت شوند؛

ی) ایجاد و استفاده از پروفایل های مهاجرتی مختص کشور، که شامل داده های تفکیکی در مورد تمام جنبه های مربوط به مهاجرت در حوزه ملی می گردد. موارد نیاز بازار کار، تقاضا و وجود مهارت های خاص، تأثیرات اقتصادی و زیست محیطی و اجتماعی مهاجرت، هزینه های انتقال و جوه [توسط مهاجران]، بهداشت، آموزش، اشتغال، شرایط زندگی و کار، دستمزد، نیازهای مهاجران و اجتماعات میزبان مهاجران از جمله داده هائی هستند که می توانند به ایجاد سیاست گذاری های مستدل و مستند کمک کنند؛

ک) همکاری با دینفعان مرتبط در کشورهای مبدأ، گذار و مقصد برای ایجاد تحقیقات، مطالعات و نظرسنجی ها در مورد ارتباط متقابل بین مهاجرت و توسعه پایدار در ابعاد سه گانه، مشارکت ها و مهارت های مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور و همچنین وابستگی آنها به کشورهای مبدأ و مقصد.

هدف شماره ۲: حداقل نمودن عوامل نامطلوب و ساختاری که انسان ها را مجبور به ترک کشور مبدأ خود می نمایند

۱۸) ما متعهد می شویم شرایط مناسب سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی را برای انسان ها فراهم کنیم تا بتوانند در کشور خود زندگی مسالمت آمیز، ثمربخش و پایداری داشته باشند و آرمان های شخصی خود را برآورده کنند و در همین راستا تضمین می نماییم که ناامیدی و وخامت شرایط زیست محیطی آنها را مجبور نکند تا از طریق مهاجرت غیر متعارف به دنبال یافتن معیشت در جای دیگری باشند. ما همچنین متعهد می شویم تا از اجرای به موقع و کامل دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار اطمینان حاصل کرده، و از سایر چارچوب های موجود استفاده و بر آن ها سرمایه گذاری نماییم تا تاثیر کلی پیمان جهانی مهاجرت برای تسهیل مهاجرت ایمن، منظم و متعارف را افزایش دهیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ترویج و اجرای دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار، شامل اهداف توسعه پایدار و برنامه اقدام آدیس آبابا، و تعهد برای کمک به مغفول ترین افراد در وهله اول، و همچنین توافق نامه پاریس و چارچوب سندای (Sendai) برای کاهش ریسک بلایا ۲۰۳۰-۲۰۱۵؛

ب) سرمایه گذاری در برنامه هایی که تحقق اهداف توسعه پایدار را با هدف از بین بردن عوامل نامطلوب و عوامل ساختاری که مردم را مجبور به ترک کشور مبدأ می کند، تسریع نماید. این امر شامل موارد ذیل می باشد: از بین بردن فقر، امنیت غذایی،

سلامت و بهداشت، آموزش، رشد اقتصادی با تسهیم عادلانه [که به صورت یکسان برای همه ایجاد موقعیت نماید]، [توسعه] زیرساخت ها، توسعه شهری و روستایی، ایجاد اشتغال، [فراهم کردن] کار شایسته، برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان و دختران، تاب آوری و کاهش ریسک بلایا، کاهش آثار و سازگاری نسبت تغییرات اقلیمی، پرداختن به اثرات اقتصادی-اجتماعی انواع خشونت ها، عدم تبعیض، حاکمیت قانون و مدیریت کلان خوب، دسترسی به عدالت و حمایت از حقوق بشر و همچنین ایجاد و حفظ جوامع صلح آمیز که فرصت برابر مشارکت، در اختیار همگان قرار می دهند و نهادهای موجود در آنها اثربخش، پاسخگو و شفاف باشند؛

ج) برقراری یا تقویت سازوکارهایی برای پایش و پیش بینی ریسک ها و مخاطراتی که ممکن است باعث ایجاد مهاجرت یا تأثیر بر آن گردد، تقویت سامانه های هشدار زودهنگام، ایجاد رویه ها و راهکارهای مورد نیاز در زمان اضطرار، شروع عملیات تمرین اضطراری و پشتیبانی از شرایط بهبودی پس از شرایط اضطرار با همکاری نزدیک و با همیاری سایر دولت ها، نهادهای مرتبط ملی و محلی، نهادهای حقوق بشری ملی، و جامعه مدنی؛

د) سرمایه گذاری در توسعه پایدار در سطح محلی و ملی در همه مناطق به گونه ای که به همه افراد اجازه دهد تا زندگی خود را بهبود بخشند و آرمان های خود را تحقق بخشند. این امر به واسطه کمک به تقویت رشد اقتصادی پایدار که برای همه به صورت یکسان ایجاد فرصت می نماید، محقق می گردد، از جمله این موارد می توان به سرمایه گذاری مستقیم خصوصی و خارجی و ترجیحات تجاری، ایجاد شرایط مناسب که به اجتماعات و افراد این امکان را می دهد تا از فرصت های موجود در کشورهای خود استفاده کرده و توسعه پایدار را پیش ببرند، اشاره داشت؛

ه) سرمایه گذاری در توسعه سرمایه انسانی از طریق ترویج کارآفرینی، آموزش، آموزش حرفه ای و برنامه های توسعه مهارت ها و مشارکت ها، ایجاد اشتغال مولد مطابق با نیازهای بازار کار و همچنین همکاری با بخش خصوصی و اتحادیه های تجاری با هدف کاهش بیکاری جوانان، جلوگیری از خروج سرمایه انسانی، بهینه سازی جذب سرمایه انسانی در کشورهای مبدا و استفاده از رشد اقتصادی بالقوه ناشی از تغییر ساختار سنی جمعیت کشورها؛

و) تقویت همکاری بین فعالان امور بشر دوستانه و امور توسعه که دربردارنده ترویج تجزیه و تحلیل مشترک، رویکردهایی با تعدد حامیان مالی و چرخه های چند ساله تأمین مالی به منظور برقراری اقدامات و نتایج طولانی مدت، که احترام به حقوق افراد آسیب دیده، تاب آوری و ظرفیت های مقابله با چالش در انسان ها، استقلال اقتصادی و اجتماعی و اطمینان از این که در تمامی این موضوعات مهاجرت مد نظر قرار گرفته است را در برداشته باشند؛

ز) لحاظ نمودن مهاجران در اقدامات و آماده سازی های ملی در زمان اضطرار. این گونه اقدامات می تواند شامل پیشنهاداتی باشد که فرآیندهای مشاوره ای دولتی ارائه می دهند مانند دستورالعمل های حمایت از مهاجران در کشورهایی که تجربه مخاصمات یا بلایای طبیعی را از سر گذرانده اند (دستورالعمل مبتکرانه در مورد مهاجران در کشورهایی که دچار بحران هستند)؛

بلايای طبیعی، آثار نامطلوب تغییرات اقلیمی و فرسایش محیط زیست

ح) تقویت تجزیه و تحلیل مشترک و به اشتراک گذاری اطلاعات برای به تصویر کشیدن، درک، پیش بینی و رسیدگی بهتر به جا به جایی های مهاجرتی، مانند مواردی که ممکن است ناشی از بلايای طبیعی ناگهانی و آهسته یا آثار نامطلوب تغییرات اقلیمی، فرسایش محیط زیست و یا سایر موقعیت های متغیر باشد. این اقدامات بایست به گونه ای صورت گیرند که از رعایت و حمایت و تحقق حقوق بشر برای همه مهاجران اطمینان حاصل شود؛

ط) تدوین استراتژی های مناسب برای سازگاری و تاب آوری در حوزه بلايای طبیعی ناگهانی و آهسته، اثرات نامطلوب تغییرات اقلیمی و فرسایش محیط زیست مانند بیابان زایی، فرسایش زمین، خشکسالی و افزایش سطح دریا، همراه با در نظر گرفتن پیامدهای بالقوه برای مهاجران، با اولویت دادن به سازگاری [در صورت امکان به شرایط] در کشور مبدأ؛

ی) ادغام ملاحظات مربوط به جابجایی اجباری در استراتژی های آمادگی در برابر بلايا و ترویج همکاری با کشورهای همسایه و سایر کشورهای مرتبط برای فراهم نمودن [سامانه های] هشدارهای زودهنگام، برنامه ریزی احتیاطی، ذخیره سازی، سازوکارهای هماهنگی، برنامه ریزی برای تخلیه انسان ها، ساز و کار های [لازم] به منظور پذیرش و کمک، و اطلاعات رسانی عمومی؛

ک) هماهنگی و توسعه رویکردها و سازوکارها در سطح فرو منطقه ای و منطقه ای برای رفع آسیب پذیری های افراد آسیب دیده از بلايای طبیعی ناگهانی و آهسته، با حصول اطمینان از دسترسی آنها به کمک های بشردوستانه که نیازهای اساسی آنها را با رعایت کامل حقوق آنها فارغ از محلی که حضور دارند، برآورده می کند. این امر با ارتقاء نتایج پایداری که باعث افزایش تاب آوری و خودتکایی می شود و با در نظر گرفتن ظرفیت های همه کشورهای درگیر تحقق می یابد؛

ل) ایجاد رویکردهای منسجم برای رسیدگی به چالش های جا به جایی های مهاجرت در هنگام حادث شدن بلايای طبیعی ناگهانی و آهسته، با در نظر گرفتن توصیه های مربوطه از فرآیندهای مشورتی که توسط دولت ها برگزار می شود مانند «دستور کار حمایت از افراد بالاجبار جا به جا شده که به دلیل بلايا و تغییرات اقلیمی از مرزها عبور می کنند» و سازوکار جابه جایی اجباری به دلیل بلايا.

هدف شماره ۳: ارائه اطلاعات دقیق و به هنگام، در تمامی مراحل مهاجرت

۱۹) ما تعهد می نماییم اقدامات خود در زمینه فراهم نمودن، در دسترس قرار دادن و انتشار اطلاعات دقیق، به هنگام، قابل دسترس و شفاف در مورد موضوعات مهاجرتی دولت ها یا میان آنها و اجتماعات و مهاجران که در تمامی مراحل مهاجرت به دست می آید، را تقویت نمائیم. ما همچنین متعهد می شویم که از این اطلاعات برای ایجاد سیاست های مهاجرتی استفاده کنیم که درجه بالایی از پیش بینی و قطعیت را برای همه دست اندرکاران فراهم می کند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) راه اندازی یک وب سایت ملی متمرکز و اطلاع رسانی عمومی در مورد آن، که در دسترس همه باشد. در این سایت اطلاعاتی مانند موارد ذیل به صورت پیوسته در مورد گزینه های مهاجرتی در دسترس عموم قرار می گیرد: قوانین و سیاست های مهاجرتی مختص کشور، شرایط اخذ روادید، تشریفات [مراحل اداری] درخواست، هزینه ها و ضوابط تبدیل [واحد پولی]، شرایط اخذ مجوز کار، الزامات حرفه ای متقاضیان، ارزیابی و معادل سازی مدارک و مستندات، فرصت های آموزشی و تحصیلی، و هزینه ها و شرایط زندگی. این اطلاعات به افراد کمک می نماید تا با داشتن اطلاعات کافی تصمیم بگیرند؛

ب) ترویج و بهبود همکاری ها و گفتگوهای دو جانبه، منطقه ای و بین المللی به منظور تبادل اطلاعات در حوزه روندهای مهاجرتی که این امر می تواند در قالب پایگاه داده های مشترک، بسترهای برخط (آنلاین)، مراکز آموزش بین المللی و شبکه های ارتباطی باشد که در تمامی این فرآیندها می بایست حق حریم خصوصی و حفاظت از داده های شخصی رعایت گردد؛

ج) ایجاد مراکز اطلاع رسانی آزاد و قابل دسترسی در طول مسیرهای مربوط به مهاجرت که بتواند مهاجران را به حمایت و مشاوره ی کودک محور و با اهتمام به جنسیت، ارجاع دهند. این مراکز می بایست فرصت هایی را برای مهاجران به منظور برقراری ارتباط با نمایندگان کنسولی کشور مبدا فراهم کند و اطلاعاتی که می تواند شامل موارد ذیل باشد را به زبانی که شخص مهاجر مورد نظر، درک می نماید در اختیار وی قرار دهند: اطلاعات مربوط به حقوق بشر و آزادی های اساسی، حمایت مناسب و مساعدت، گزینه ها و راه های مهاجرت متعارف و امکان بازگشت؛

د) ارائه اطلاعات هدفمند و متناسب سازی شده با اهتمام به جنسیت مهاجر، حساس نسبت به کودکان، به مهاجران تازه وارد و ارائه راهنمایی های قانونی نسبت به حقوق و مسئولیت های هایشان. این امر شامل موارد ذیل می گردد: پیروی از قوانین ملی و محلی، اخذ مجوزهای کار و اقامت، تطبیق وضعیت [مهاجرتی]، ثبت نام نزد نهاد های دولتی، دسترسی به نظام حقوقی برای طرح شکایت در مورد نقض حقوق آنان و همچنین دسترسی به خدمات پایه؛

ه) ترویج جلسات اطلاع رسانی چند زبانه، با اهتمام به جنسیت مهاجر و اطلاعات مستند و مستدل، و سازمان دهی نشست هایی به منظور افزایش آگاهی، برگزاری دوره های آمادگی پیش از عزیمت، در کشور مبدا و با همکاری مقامات محلی، نمایندگی های کنسولی و دیپلماتیک، بخش خصوصی، دانشگاهیان، مهاجران و سازمان های مهاجران خارج از کشور و جامعه مدنی به نحوی که برای افراد با جنسیت متفاوت متناسب سازی شده باشد. این امر به منظور ترویج مهاجرت ایمن، منظم و متعارف و همینطور برجسته نمایی مخاطرات همراه با مهاجرت غیر متعارف و ناامن صورت می گیرد.

هدف شماره ۴: اطمینان حاصل نمودن از اینکه تمام مهاجران دارای مدرک اثبات هویت قانونی و مدارک کافی هستند

۲۰) ما متعهد می شویم که حق تمام افراد نسبت به دارا بودن یک هویت قانونی را از طریق موارد ذیل محقق نمائیم: ارائه مدرکی دال بر ملیت برای اتباع کشور خود به همراه مستندات مربوطه، اجازه به مقامات ملی و محلی برای تایید هویت قانونی مهاجران در بدو ورود، در طول اقامت، در حین بازگشت و همچنین حصول اطمینان از رویه های اثربخش مهاجرت، ارائه خدمات کارآمد و بهبود ایمنی عمومی. ما همچنین متعهد می شویم که از طریق اقدامات متناسب، در کلیه مراحل مهاجرت، برای

مهاجران مدارک لازم و اسناد سجلی مانند اسناد ثبت وقوع تولد، ازدواج و مرگ را صادر نماییم به گونه ای که مهاجران برای بهرمنند شدن اثر بخش از حقوق انسانی خود توانمند گردند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) بهبود سامانه های ثبت شهروندی [ثبت احوال]، با تمرکز ویژه بر کمک رسانی به اشخاص فاقد مدارک [هویت] و اتباع ما که در کشورهای دیگر اقامت دارند، این اقدامات می تواند شامل موارد ذیل گردد: ارائه اسناد هویتی و مدارک ثبت شهروندی [ثبت احوال] مربوطه، تقویت ظرفیت ها و سرمایه گذاری در راه حل های فناوری اطلاعات و ارتباطات با رعایت حق حریم خصوصی و محافظت از اطلاعات شخصی؛

ب) یکسان سازی مدارک مسافرتی در راستای استانداردهای سازمان بین المللی هوانوردی غیرنظامی برای تسهیل شناسایی و راستی آزمائی مدارک مسافرتی در سرتاسر دنیا و همچنین مبارزه با جعل هویت و اسناد از طریق سرمایه گذاری در دیجیتال سازی، و تقویت سازوکارهای به اشتراک گذاری داده های زیست سنجی [بیومتریک] با رعایت حق حریم خصوصی و حفاظت از اطلاعات شخصی؛

ج) تضمین مستندات کنسولی کافی، به هنگام، مورد اطمینان و قابل دسترس برای اتباع ما که در کشورهای دیگر اقامت دارند. این اسناد می تواند شامل موارد ذیل باشد: اسناد هویتی و مسافرتی، استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات و همچنین کمک رسانی به کسانی که در اجتماعات دور دست به سر می برند؛

د) تسهیل دسترسی به مستندات فردی مانند گذرنامه و رواید و اطمینان حاصل نمودن از اینکه مقررات و معیارهای مربوط به اخذ چنین اسنادی بدون تبعیض اجرا می شوند. این امر از طریق بازبینی رویه ها از لحاظ سن و جنسیت میسر می گردد تا از ریسک آسیب پذیری بیشتر در چرخه مهاجرت جلوگیری گردد؛

ه) تقویت اقداماتی که تعداد افراد فاقد تابعیت را کاهش می دهد. این مهم می تواند از طریق موارد ذیل صورت پذیرد: ثبت تولد مهاجران، اطمینان از این که زنان و مردان می توانند به طور برابر تابعیت خود را به فرزندان خود اعطا کنند و همچنین فراهم نمودن امکان اعطاء تابعیت به فرزندان که در قلمرو دولت دیگری متولد شده اند به ویژه در شرایطی که کودک در غیر این صورت فاقد تابعیت خواهد بود. این امر باید با رعایت کامل حق انسانی نسبت به داشتن ملیت و با رعایت قانون ملی صورت پذیرد؛

و) بازنگری و تجدید نظر در الزامات اثبات تابعیت در مراکز ارائه خدمات برای اطمینان از این که مهاجران فاقد مدرک اثبات ملیت یا فاقد هویت قانونی، از دسترسی به خدمات پایه منع نمی شوند و یا از حقوق انسانی خود محروم نمی گردند؛

ز) استفاده از اقدامات موجود در سطح محلی به گونه ای که مشارکت در زندگی اجتماعی را تسهیل کند از جمله تعامل با مسئولان دولتی و دسترسی به خدمات مرتبط از طریق صدور کارت های ثبت نام برای همه افراد ساکن در یک حوزه شهرداری از جمله مهاجران. این گونه کارت ها بدون ایجاد حق شهروندی یا اقامت برای افراد، می تواند دربرگیرنده اطلاعات پایه فردی باشد.

هدف شماره ۵: بهبود دسترسی و انعطاف در راه های مهاجرت متعارف.

۲۱) ما متعهد می شویم که گزینه ها و راه کارهای مهاجرت متعارف را به گونه ای سازگار نماییم که تسهیل کننده پویایی نیروی کار و ایجاد کار شایسته [انسانی] باشد که حقایق بازار کار و نسبت جمعیتی نیروی کار را منعکس کند، موقعیت های آموزشی را بهینه سازد، حق داشتن زندگی خانوادگی را مدنظر داشته باشد، به نیازهای مهاجران در شرایط آسیب پذیر پاسخ [مناسب] دهد و نگاهی به گسترش و تنوع وجود راه های مهاجرت ایمن، منظم و متعارف داشته باشد.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) انعقاد توافقنامه های دوجانبه، منطقه ای و چندجانبه تحرک نیروی کار، که مبتنی بر حقوق بشر و برابری جنسیت باشد. این توافقنامه ها می بایست بر اساس شرایط استخدام استاندارد مختص هر بخش [بازار کار] و با همکاری ذینفعان مرتبط بر مبنای استانداردهای مرتبط سازمان بین المللی کار، دستورالعمل ها و اصولی منعقد شوند که با قوانین بین المللی حقوق بشر و کار انطباق داشته باشند؛

ب) تسهیل تحرک نیروی کار در سطح منطقه ای و بین منطقه ای از طریق ساز و کارهای بین المللی و همکاری دوجانبه مانند برقراری رژیم های جابه جایی آزاد، آزادسازی روادید یا صدور روادیدهای چند کشوری و چارچوب های همکاری در زمینه تحرک نیروی کار مطابق با اولویت های ملی، نیازهای بازار محلی و عرضه مهارت ها؛

ج) بازبینی و تجدیدنظر نسبت به گزینه ها و راه های موجود برای مهاجرت متعارف با هدف بهینه سازی گزینش بر مبنای مهارت در بازارهای کار و پرداختن به واقعیت های جمعیتی و چالش ها و فرصت های توسعه مطابق با تقاضاهای بازار کار محلی و ملی و عرضه مهارت، با مشورت با بخش خصوصی و سایر ذینفعان مرتبط؛

د) ایجاد طرح های تحرک نیروی کار به صورت منعطف و مبتنی بر حقوق [انسان ها] که به برابری جنسیتی افراد نیز توجه نماید. این طرح ها باید مطابق با نیازهای بازار کار محلی و ملی و عرضه مهارت ها در تمام سطوح پیش بینی شوند. این امر شامل برنامه های موقت، فصلی، چرخشی و تسریع شده می باشد که در حوزه های دارای کمبود نیروی کار اجرا می گردد. این مقوله را می توان در قالب موارد ذیل محقق نمود: مجوزها و روادیدهای مختلف، منعطف، قابل تبدیل، غیر تبعیض آمیز همچون مجوز یا روادید دائم و موقت، روادید کثیر الورد تحصیلی، کاری، بازدیدی، سرمایه گذاری یا کارآفرینی؛

ه) ترویج اثر بخشی گزینش مبتنی بر مهارت در اقتصاد ملی از طریق مشارکت مقامات محلی و سایر ذینفعان مرتبط، به ویژه بخش خصوصی و اتحادیه های تجاری در تجزیه و تحلیل بازار کار محلی، تعیین خلاء مهارتی، تصریح مهارت های مورد نیاز و ارزیابی کارایی سیاست ها در زمینه مهاجرت نیروی کار. این امر به منظور تضمین روابط قراردادی تحرک نیروی کار که مبتنی بر [نیاز] بازار از طریق راه های متعارف، صورت می گیرد؛

و) کمک به توسعه برنامه های اثربخش و کارآمد در زمینه گزینش و استخدام بر مبنای مهارت از طریق کاهش زمان پردازش و صدور مجوز و روادید برای مجوزهای استخدام استاندارد، از طریق ارائه فرآیند تسریع و تسهیل شده ی صدور روادید و مجوز برای کارفرمایانی که سابقه آنان نشان می دهد همیشه از قوانین مرتبط تبعیت نموده اند؛

ز) ایجاد یا انتفاع از اقدامات موجود ملی و منطقه ای برای پذیرش و حضور [در کشور] برای بازه زمانی معین و بر مبنای شفقت، اقتضات بشر دوستانه، یا سایر ملاحظات که مهاجران را به دلیل بلایای طبیعی ناگهانی یا سایر شرایط بی ثبات کننده، ناچار به ترک کشور مبدا خویش نموده است. این امر می تواند به طرق ذیل محقق گردد: ارائه روادیدهای بشردوستانه، حمایت مالی [بخش] خصوصی، دسترسی به تحصیل برای کودکان و مجوزهای کار موقت (در کشور مقصد) مشروط بر آن که سازگاری با شرایط موجود در کشور مبدا یا بازگشت به آن جا میسر نباشد؛

ح) همکاری برای شناسایی، توسعه و تقویت راه حل هایی برای مهاجرانی که به دلیل وقوع آهسته بلایای طبیعی، اثرات نامطلوب تغییرات اقلیمی و فرسایش محیط زیست مانند بیابان زایی، فرسایش زمین، خشکسالی و افزایش سطح دریا مجبور به ترک کشور مبدا خود شده اند. این گونه اقدامات شامل تدوین طرح هایی برای جابجایی های برنامه ریزی شده و وجود گزینه های مختلف برای صدور انواع روادید می باشد، مشروط بر این که سازگاری با شرایط موجود در کشور مبدا یا بازگشت به آن جا میسر نباشد؛

ط) تسهیل رویه های پیوستن مجدد به خانواده برای مهاجران در تمام سطوح مهارتی از طریق اقدامات متناسب به گونه ای که حق داشتن زندگی خانوادگی محقق شده و حداکثر انتفاع کودکان لحاظ گردد. این امر شامل بازبینی و تجدید نظر در الزامات مرتبط مانند درآمد، تسلط به زبان، مدت حضور، مجوز کار و دسترسی به خدمات تامین اجتماعی می باشد؛

ی) گسترش گزینه های موجود برای تحرک دانشگاهیان که می تواند از طریق توافق نامه های دو یا چند جانبه برای تسهیل تبادلات دانشگاهی محقق گردد. این امر می تواند در قالب ارائه بورس تحصیلی برای دانشجویان و متخصصین دانشگاهی، بازدید اساتید دانشگاهی، برنامه های آموزشی مشترک و فرصت های تحقیقاتی بین المللی با همکاری نهادهای دانشگاهی و سایر ذی نفعان مرتبط صورت پذیرد.

هدف شماره ۶: تسهیل گزینش [و استخدام] عادلانه و اخلاقی و تضمین شرایطی که وجود کار شایسته را تضمین می کند

۲۲) ما متعهد می شویم که روش های موجود برای گزینش [و استخدام] را مورد بازبینی قرار دهیم تا عادلانه و اخلاقی بودن آنها را تضمین کنیم و از کلیه نیروی های کار مهاجر در برابر انواع بهره کشی و یا سوء استفاده حمایت نماییم. با این کار ما تلاش خواهیم نمود شرایط کار شایسته [انسانی] را برای مهاجران تضمین و سهم اقتصادی-اجتماعی مهاجران را در کشور مبدا و مقصد به حداکثر رسانیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ترویج امضا، تصویب، الحاق و اجرای اسناد [حقوقی] بین المللی مرتبط به مهاجرت بین المللی نیروی کار، حقوق نیروی کار، کار شایسته [انسانی] و کار اجباری؛

ب) استفاده از بسترهای موجود دو جانبه، فرو منطقه ای و منطقه ای که موفق شده اند بر چالش ها توفیق یابند و اقدامات موفق در زمینه تحرک نیروی کار را تعیین نموده اند. این امر به واسطه تسهیل گفتگوی های میان منطقه ای به منظور به اشتراک

گذاری دانش و ترویج رعایت کامل حقوق بشر و حقوق نیروی کار مهاجر در تمامی سطوح مهارتی [کارگران مهاجر] عملی می‌گردد و مهاجران شاغل در کسب و کارهای خانگی را نیز در بر می‌گیرد؛

ج) بهبود مقررات حاکم بر آژانس‌های خصوصی و دولتی جذب نیروی کار به منظور همراستا نمودن آنها با دستورالعمل‌ها و اقدامات موفق بین‌المللی و منع‌گزینش‌کنندگان و کارفرمایان از دریافت هزینه‌های استخدام (یا هزینه‌های مرتبط) یا انتقال این هزینه‌ها به کارگران مهاجر می‌باشد. این امر از گرفتار شدن مهاجران در دام بدهی، بهره‌کشی و کار اجباری جلوگیری می‌نماید و از طریق ایجاد سازوکار اجباری و لازم‌الاجرا برای قانونمند نمودن و پایش اثربخش صنعت‌گزینش و استخدام، تحقق می‌یابد؛

د) ایجاد مشارکت با کلیه ذینفعان مرتبط، از جمله کارفرمایان، سازمان‌های کارگران مهاجر و اتحادیه‌های تجاری برای اطمینان از موارد ذیل: منع‌شدن قراردادهای کتبی برای کارگران مهاجر و مطلع‌شدن آنان از شرایط مندرج در آن، آگاه نمودن آن‌ها از مقررات مربوط به‌گزینش و استخدام نیروی کار بین‌المللی در کشور مقصد، مطلع نمودن مهاجر نسبت به حقوق و تعهدات خود و همچنین آگاهی بخشی نسبت به نحوه دسترسی به سازوکارهای اثربخش شکایت و جبران خسارت به زبانی که آن‌ها متوجه می‌شوند؛

ه) تصویب و اجرای قوانین ملی که موارد نقض حقوق بشر و حقوق کارگران را به ویژه در موارد کار اجباری و کار کودکان مجازات می‌کند و همکاری با بخش خصوصی از جمله کارفرمایان،‌گزینش‌کنندگان، پیمانکاران فرعی و تأمین‌کنندگان به منظور ایجاد مشارکت و ترویج شرایطی [مناسب] برای کار شایسته [انسانی]، جلوگیری از سوء استفاده و بهره‌کشی و اطمینان حاصل نمودن از اینکه نقش‌ها و مسئولیت‌ها در فرآیندهای‌گزینش و استخدام به صورت شفاف تصریح شده است تا در نتیجه شفافیت زنجیره تأمین نیروی کار [افزایش یابد؛

و) تقویت و اعمال هنجارها و سیاست‌گذاری‌های‌گزینش اخلاقی و عادلانه و کار شایسته [انسانی] از طریق بهبود توانایی‌های بازرسان کار و سایر مقامات به منظور پایش بهتر‌گزینش‌کنندگان، کارفرمایان، و ارائه دهندگان خدمات در تمامی بخش‌ها با اطمینان حاصل نمودن از رعایت حقوق بشر بین‌المللی و قوانین کار به منظور جلوگیری از تمام انواع بهره‌کشی، برده‌داری، رعیت بودن، کار اجباری یا کودک کار؛

ز) ایجاد و تقویت فرآیندهای مهاجرت نیروی کار و استخدام اخلاقی که به مهاجران اجازه می‌دهد تا کارفرمای خویش را عوض کنند و شرایط یا طول مدت اقامت خویش را با طی نمودن کوتاه‌ترین فرآیند اداری ممکن، تغییر دهند. این امر باید همراه با ترویج موقعیت‌های بیشتر برای کار شایسته [انسانی] و احترام برای حقوق بشر بین‌المللی و قانون کار محقق گردد؛

ح) اتخاذ تدابیری برای منع توقیف یا نگهداری بدون رضایت قراردادهای کار و اسناد مسافرتی یا هویتی مهاجران به منظور جلوگیری از موارد ذیل: سوء استفاده، انواع بهره‌کشی، کار اجباری، کار کودکان، اخاذی و سایر انواع وابستگی‌ها. این امر به مهاجران اجازه می‌دهد تا از حقوق بشر خود به طور کامل منتفع شوند؛

ط) فراهم نمودن حقوق و حمایت‌های کاری مساوی با آنچه که تمام کارگران دیگر در همان بخش از آن منتفع هستند برای کارگران مهاجر قراردادی شاغل در فرآیند درآمدزا، مانند موارد ذیل: درآمد یکسان برای کار با ارزش یکسان، آزادی در اجتماعات

مسالمت آمیز، بالاترین استاندارد ممکن در بهداشت فیزیکی و روانی از جمله از طریق سازوکارهای حمایت دستمزد، گفتگوی اجتماعی و عضویت در اتحادیه های تجاری؛

ی) اطمینان از این که مهاجران شاغل در بخش غیر رسمی اقتصاد دسترسی ایمن و اثربخش به سازوکار گزارش دهی، شکایت و جبران خسارت دارند از جمله در موارد بهره کشی، سوء استفاده، نقض حقوق افراد در محل کار به گونه ای که آسیب پذیری های مهاجرانی که چنین مواردی را گزارش می دهند، تشدید نکند و به آنها اجازه دهد تا در فرآیندهای قانونی مرتبط در کشور مبدا یا مقصد شرکت کنند؛

ک) بازبینی قوانین ملی کار، سیاست ها و برنامه های استخدامی به منظور حصول اطمینان از این که نیازهای خاص و مشارکت زنان کارگر مهاجر، به ویژه در مشاغل خانگی و مشاغل کم مهارت، لحاظ شده اند. این امر همچنین به منظور اتخاذ اقدامات خاص برای جلوگیری، گزارش و برطرف نمودن هرگونه بهره کشی و سوء استفاده و همینطور فراهم نمودن راهکار اثربخش برای چنین پدیده هایی است که شامل خشونت بر مبنای جنسیت و خشونت جنسی می باشد. این راهکارها به عنوان مبنایی برای ترویج سیاست گذاری های تحرک نیروی کار که به بُعد جنسیت توجه دارند، قرار خواهند گرفت؛

ل) تدوین و بهبود سیاست ها و برنامه های ملی مربوط به تحرک نیروی کار بین المللی که شامل در نظر گرفتن توصیه های مرتبط به اصول کلی سازمان بین المللی کار (ILO) و دستورالعمل های عملیاتی برای استخدام عادلانه، اصول راهنمای سازمان ملل متحد در زمینه کسب و کار و حقوق بشر²¹ و سامانه یکپارچه استخدام بین المللی (IRIS)، می باشد.

هدف شماره ۷: مدیریت و کاهش آسیب پذیری ها در مهاجرت

۲۳) ما متعهد می شویم که به نیاز مهاجرانی که در وضعیت آسیب پذیری به سر می برند، پاسخ دهیم. این وضعیت ممکن است ناشی از شرایطی باشد که در آن سفر می کند یا شرایطی که در کشور مبدا، گذار یا مقصد با آن مواجه می شوند. این پاسخ از طریق کمک به آن ها و حمایت از حقوق بشر آن ها مطابق با تعهدات ما تحت حقوق بین الملل است. ما همچنین متعهد می شویم که حداکثر منافع کودک را در هر زمان به عنوان یک ملاحظه اصلی حراست کنیم، بلاخص زمانی که کودکان ذینفع می باشند. همچنین در مواجهه با آسیب پذیری ها از جمله در پاسخ به جابه جایی مختلط افرادی که به صورت همزمان و به دلایل مختلف از مرزها عبور می نمایند، از رویکردهایی استفاده نمائیم که به ملاحظات افراد با جنسیت مختلف توجه نماید.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) بازبینی سیاست ها و اقدامات مرتبط جهت اطمینان حاصل نمودن از این که آن ها برای مهاجران ایجاد آسیب پذیری نکرده و یا وضعیت آنها را وخیم تر نمی کنند یا به صورت ناخواسته آسیب پذیری مهاجران را بیشتر نمی نماید. این گونه اقدامات می تواند شامل استفاده از رویکردهای مبتنی بر حقوق بشر، توجه به موضوعات جنسیت و افراد توان خواه و همچنین سن افراد و کودکان باشد؛

²¹ Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations "Protect, Respect and Remedy" Framework (A/HRC/17/31, annex).

ب) ایجاد سیاست های جامع و توسعه مشارکت‌هایی که برای مهاجرانی که در شرایط آسیب پذیر قرار دارند، صرف نظر از وضعیت [اقامتی] آن‌ها، در تمامی مراحل مهاجرت، حمایت های مورد نیاز ارائه دهد. این کار از طریق شناسایی و کمک رسانی و همچنین حمایت از حقوق بشر آن‌ها، به ویژه در موارد ذیل صورت می گیرد: زنان در معرض خطر، کودکان و به ویژه کودکانی که جدا از پدر و مادر و خویشاوندان خود هستند، اعضای اقلیت های قومی و مذهبی، قربانیان خشونت از جمله خشونت جنسی و خشونت بر مبنای جنسیت، افراد مسن، افراد دارای معلولیت، افرادی که به دلایل مختلف مورد تبعیض قرار می گیرند، مردم بومی، کارگرانی که با بهره کشی و سوء استفاده روبرو هستند، کارگران خانگی، قربانیان قاچاق انسان و مهاجرانی که در حوزه قاچاق مهاجران مورد بهره کشی و یا سوء استفاده قرار گرفته اند؛

ج) ایجاد سیاست هایی که به موضوع نیاز و آسیب پذیری مهاجران با جنسیت مختلف از جمله زنان، دختران، پسران توجه می نماید. این گونه اقدامات می تواند شامل موارد ذیل باشد: کمک، مراقبت های بهداشتی، مشاوره روانشناسی و سایر خدمات مشاوره ای و همچنین دسترسی به عدالت و راهکارهای اثر بخش به ویژه در موارد خشونت جنسی و خشونت بر مبنای جنسیتی، سوء استفاده و بهره کشی؛

د) بازبینی قوانین و شرایط کار به منظور تعیین و برطرف نمودن اثربخش آسیب پذیری های مرتبط به محیط کار و سوء استفاده از کارگران مهاجر در تمامی سطوح مهارتی از جمله کارگران خانگی و کسانی که در بخش غیر رسمی اقتصاد کار می کنند. این امر از طریق همکاری با ذینفعان مرتبط به ویژه بخش خصوصی محقق می گردد؛

ه) لحاظ نمودن کودکان مهاجر در سامانه های ملی حمایت از کودکان از طریق ایجاد رویه های مستحکم برای حمایت از کودکان مهاجر در فرآیند های قانون گذاری، اداری، قضائی و تصمیم گیری مرتبط و همچنین در تمام سیاست ها و برنامه های مهاجرتی که بر کودکان تأثیر گذار هستند. این گونه اقدامات می تواند شامل ایجاد سیاست ها و خدمات حمایتی کنسولی و همچنین چارچوب های همکاری مرزی به منظور حصول اطمینان از این مسئله باشد که حداکثر منافع کودک به طور مناسب و مستمر تفسیر شده و با هماهنگی و همکاری مقامات حمایت از کودکان، به کار گرفته می شود؛

و) حمایت از کودکانی که جدا از پدر و مادر و خویشاوندان هستند در تمامی مراحل مهاجرت از طریق موارد ذیل: ایجاد رویه های تخصصی برای شناسایی، ارجاع، مراقبت و الحاق به خانواده، فراهم نمودن دسترسی به خدمات مراقبت های بهداشتی از جمله بهداشت روان، آموزش، معاضدت حقوقی و حق شنیده شدن در فرآیندهای اداری و قضایی. این گونه اقدامات می تواند شامل تعیین سریع سرپرست قانونی صالح و بی طرف به عنوان راهی اساسی برای رفع آسیب پذیری ها و تبعیض‌هایی باشد که در معرض آن هستند و همچنین محافظت از آن‌ها در برابر انواع خشونت ها و فراهم نمودن دسترسی به راه حل های پایدار که به نفع آنها باشد را شامل گردد؛

ز) اطمینان حاصل نمودن از این که مهاجران در مراحل دادرسی قانونی که بر شرایط آن‌ها تأثیر گذار است، مانند جلسات استماع قضائی یا اداری، به معاضدت ها و نماینده های [وکیل] حقوقی قابل استطاعت یا عمومی مستقل دسترسی دارند و این امر به منظور پاسداری از این مهم می باشد که مهاجران در هرجایی که هستند به عنوان یک انسان [مانند سایر افراد] در برابر قانون به رسمیت شناخته می شوند و عدالت به صورت بی طرفانه و بدون تبعیض برقرار می گردد؛

ح) ایجاد رویه های قابل دسترس و سریع که انتقال از یک وضعیت مهاجرتی به وضعیت دیگر را تسهیل کند و مهاجران را از حقوق و تعهدات آن ها آگاه سازد. این امر به دلایل ذیل صورت می گیرد: جلوگیری از تبدیل شدن وضعیت یک مهاجر به یک وضعیت نامتعارف در کشور مقصد، کاهش عدم ثبات وضعیت مهاجرتی و آسیب پذیری های ناشی از آن، ایجاد توانایی ارزیابی سنجش وضعیت مهاجرت فردی برای مهاجران که در شمول افرادی قرار می گیرند که از وضعیت متعارف خارج شده اند بدون این که برای آنان ایجاد ترس از اخراج خودسرانه ایجاد گردد؛

ط) استفاده از اقدامات موجود به منظور تسهیل دسترسی مهاجران در وضعیت نامتعارف به ارزیابی های انفرادی که منجر به وضعیت متعارف می گردد. این روش ها بایست به صورت مورد به مورد و با معیارهای روشن و شفاف صورت گیرد به ویژه در مواردی که کودکان، جوانان و خانواده ها درگیر هستند. این امر به عنوان گزینه ای برای کاهش آسیب پذیری ها و همچنین برای دولت ها به منظور کسب دانش بهتر نسبت به جمعیت ساکن در آن کشور استفاده می شود؛

ک) به کار بستن اقدامات حمایتی ویژه به منظور اطمینان از این که مهاجران گرفتار شده در شرایط بحرانی در کشورهای گذار و مقصد به حمایت کنسولی و کمک های بشردوستانه دسترسی دارند. این گونه اقدامات می تواند از طریق تسهیل همکاری های مرزی و همکاری های گسترده تر بین المللی صورت پذیرد که شامل لحاظ نمودن مهاجران در آماده سازی برای بحران، پاسخ به شرایط دارای فوریت و اقدامات پس از بحران می شود؛

ل) دخیل نمودن مقامات محلی و ذی نفعان مرتبط در شناسایی، ارجاع و کمک به مهاجران در شرایط آسیب پذیر که شامل موارد ذیل می گردد: توافق با نهادهای حمایتی ملی، ارائه دهندگان خدمات و معاضدتهای حقوقی و همچنین تیم های سیار مرتبط در صورت وجود؛

م) تدوین سیاست ها و برنامه های ملی برای بهبود پاسخ های ملی که به نیازهای مهاجران در شرایط آسیب پذیری توجه می نماید، از جمله در نظر گرفتن توصیه های مرتبط به دستورالعمل ها و اصول گروه مهاجرت جهانی، به همراه راهنمای عملی آن در مورد حمایت از حقوق بشر مهاجران در شرایط آسیب پذیری.

هدف شماره ۸: نجات جان [مهاجران] و برقرار نمودن تلاش های بین المللی هماهنگ در زمینه مهاجران مفقود شده.

۲۴) ما متعهد می شویم که به صورت بین المللی همکاری نمائیم تا از طریق عملیات جستجو و نجات انفرادی یا مشترک، جمع آوری داده به صورت استاندارد و به اشتراک گذاری اطلاعات مرتبط، جان مهاجران را حفظ و از مرگ و آسیب آنان جلوگیری نمائیم. ما منفرداً و مشترکاً مسئول هستیم که مطابق حقوق بین الملل، از جان تمام مهاجران محافظت کنیم. ما همچنین متعهد می شویم که افراد درگذشته یا مفقود شده را شناسایی و ارتباط با خانواده های آسیب دیده را تسهیل کنیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) تدوین رویه ها و موافقت نامه هایی برای جستجو و نجات مهاجران، با هدف اصلی حمایت از حق زندگی برای مهاجران، که منع کننده اخراج جمعی، تضمین کننده تشریفات قانونی صحیح و ارزیابی های فردی، افزایش دهنده ظرفیت های پذیرش

و کمک رسانی می باشد. این امر ضامن این حقیقت می باشد که ارائه خدمات دارای ماهیت صرف بشر دوستانه به مهاجران، غیر قانونی نمی باشد؛

ب) بازبینی تأثیرات سیاست ها و قوانین مربوط به مهاجرت به منظور حصول اطمینان از این که این موارد خطر مفقود شدن مهاجران را ایجاد نکرده یا افزایش نمی دهند. این اقدامات می تواند شامل شناسایی مسیرهای گذار خطرناکی باشد که توسط مهاجران استفاده می شود. این اقدام با همکاری سایر کشورها و همچنین ذینفعان مربوطه و سازمانهای بین المللی برای شناسایی خطرات [زمینه ای] جهت ایجاد سازوکارهایی برای پیشگیری و پاسخ به چنین شرایطی صورت می پذیرد و توجه ویژه ای به کودکان مهاجر که از والدین و خویشاوندان خود جدا شده اند مبذول می دارد؛

ج) توانمند نمودن مهاجران به نحوی که بدون تاخیر بتوانند با خانواده های خود ارتباط برقرار نمایند و آن ها را از زنده بودن خود مطلع نمایند. این امر از طریق تسهیل دسترسی به وسایل ارتباطی در طول مسیرها و مقصدها و بازداشت گاه های مهاجرتی میسر می گردد. این موضوع شامل دسترسی به نمایندگی های کنسولی، مقامات محلی و سازمان هایی می باشد که کمک می نمایند تا [مهاجران] با خانواده خود تماس داشته باشند بالاخص در مورد کودکانی که از والدین و خویشاوندان خود جدا شده اند و همینطور نوجوانان؛

د) ایجاد کانال های همکاری فراملی از طریق همکاری های کنسولی و تخصیص اطلاعات تماس برای خانواده هایی که به دنبال مهاجران مفقود شده هستند که از طریق آنها خانواده ها بتوانند از وضعیت جستجو برای عزیزان خود مطلع شوند و سایر اطلاعات مربوطه را دریافت نمایند مشروط بر آنکه حق حریم خصوصی و محافظت از داده های شخصی رعایت شوند؛

ه) جمع آوری، متمرکز نمودن و ساماندهی کردن اطلاعات اجساد به منظور حصول اطمینان از قابلیت پیگیری و ردیابی پس از دفن مطابق با استانداردهای پزشکی قانونی پذیرفته شده در سطح بین المللی، و ایجاد کانال های هماهنگی در سطح فراملی برای تسهیل شناسایی و ارائه اطلاعات به خانواده ها؛

و) مبذول داشتن تمام تلاش از جمله از طریق همکاری های بین المللی به منظور بازیابی، شناسایی و بازگرداندن اجساد مهاجران با رعایت احترام به خواسته های خانواده های داغدار به کشور مبدا. در مورد افراد ناشناس، تسهیل شناسایی آنان و بازیابی بقایای اجساد آنان و اطمینان حاصل نمودن از اینکه با بقایای اجساد مهاجران به صورت آبرومندانه، محترمانه و مناسب برخورد می شود.

هدف شماره ۹: تقویت پاسخ های فراملی به [موضوع] قاچاق مهاجران؛

۲۵) ما متعهد می شویم که تلاش های مشترک خود را تشدید نمائیم تا از قاچاق مهاجران جلوگیری نموده و با آن مبارزه نمائیم. این امر از طریق تقویت ظرفیت ها و همکاری های بین المللی به منظور اجتناب، بررسی، پیگرد قانونی و مجازات قاچاق انسان صورت می گیرد تا به بی کیفیتهای شبکه قاچاق خاتمه دهیم. ما همچنین متعهد می شویم تا اطمینان حاصل کنیم که مهاجران به دلیل اینکه مورد قاچاق قرار گرفته اند مورد پیگرد قضائی کیفی قرار نمی گیرند، به استثنای مواردی که مهاجران قوانین ملی را نقض کرده باشند. ما همچنین متعهد می شویم که مهاجران قاچاق شده را شناسایی نماییم تا از حقوق بشر آن

ها مطابق حقوق بین الملل حمایت کنیم و این کار را با در نظر گرفتن نیازهای ویژه زنان و کودکان و بالاخص مهاجرانی که موضوع عملیات قاچاق در شرایط وخیم قرار گرفته اند، انجام می دهیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ترویج تصویب، الحاق و اجرای پروتکل مبارزه با قاچاق مهاجران از طریق زمین، دریا و هوا به عنوان (سند) مکمل کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته فراملی؛

ب) استفاده از سازوکارهای فراملی، منطقه ای و دو جانبه برای به اشتراک گذاشتن اطلاعات و آگاهی نسبت به مسیرهای قاچاق، روش های عملیاتی و معاملات مالی شبکه های قاچاق، آسیب پذیری های مهاجران قاچاق و سایر داده ها برای از بین بردن شبکه های قاچاق و تقویت واکنش های مشترک؛

ج) تهیه شیوه نامه های همکاری با کشور های دیگر در طول مسیرهای مهاجرت که به موضوع جنسیت و کودک توجه داشته باشد به گونه ای که فعالیت های [لازم] برای شناسایی و کمک کافی به مهاجران قاچاق شده را به صورت قدم به قدم و در راستای حقوق بین الملل تصریح کند. همچنین این امر می بایست تسهیل کننده اجرای قانون مرزی و همکاری اطلاعاتی باشد تا از موضوع قاچاق مهاجر پیشگیری شده یا با آن مبارزه گردد تا به بی کیفیتهای قاچاقچیان مهاجران پایان داده شده و از مهاجرت غیر متعارف پیشگیری شود. ما در عین حال تضمین می نمائیم که اقدامات ما برای مبارزه با قاچاق مهاجران به طور کامل با قواعد حقوق بشر انطباق داشته باشند؛

د) اتخاذ تدابیر قانونی و سایر اقدامات ضروری برای تعیین قاچاق مهاجران به عنوان یک جرم کیفری، مشروط بر آن که جرم عمدی باشد و به منظور کسب منافع مالی یا مادی مستقیم یا غیرمستقیم دیگر برای قاچاقچی ارتکاب یافته باشد. همچنین در نظر گرفتن علل مشدده مجازات برای قاچاقچیان مهاجران در خصوص مواردی که قواعد حقوق بین الملل آن را به عنوان قاچاق مهاجران در شرایط وخیم تلقی می کنند؛

ه) طراحی، بازبینی یا اصلاح سیاست ها و رویه های مرتبط برای تمیز دادن جرایم قاچاق مهاجران و قاچاق انسان با استفاده از تعاریف صحیح و اعمال پاسخ های متمایز به این جرایم جداگانه. در عین حال این موضوع می بایست به رسمیت شناخته شود که مهاجران قاچاق شده نیز ممکن است قربانی قاچاق انسان شوند، بنابراین نیاز به حمایت و کمک مناسب دارند؛

و) اتخاذ اقداماتی برای جلوگیری از قاچاق مهاجران در طول دوره مهاجرت با همکاری کشورهای دیگر و ذینفعان مرتبط. اینگونه اقدامات شامل مشارکت در زمینه های توسعه، اطلاعات عمومی، عدالت، آموزش و ایجاد ظرفیت های فنی در سطوح ملی و محلی می گردد که در این امر می بایست به مناطق جغرافیایی که مهاجرت نامتعارف به طور نظام یافته از آن جا آغاز می شود، توجه ویژه داشت.

هدف شماره ۱۰: پیشگیری، مبارزه و ریشه کن کردن قاچاق انسان در چارچوب مهاجرت بین المللی.

۲۶) ما متعهد می شویم قوانین و اقداماتی را اتخاذ نمائیم که از قاچاق انسان پیشگیری کرده، با آن مبارزه کنیم و آن را در حوزه مهاجرت بین المللی ریشه کن نماییم. این امر از طریق تقویت ظرفیت ها و همکاری های بین المللی به منظور پیگیری، دادرسی، مجازات قاچاق انسان و کاهش تقاضایی است که ایجاد کننده بهره کشی و نهایتاً منجر به قاچاق انسان می گردد. ما با این اقدامات به بی کیفرمانی شبکه های قاچاق خاتمه دهیم. علاوه بر آن تعهد می نماییم که با توجه ویژه به زنان و کودکان، شناسایی، حمایت و کمک رسانی به مهاجرانی را که قربانی قاچاق شده اند بهبود بخشیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ترویج تصویب، الحاق و اجرای پروتکل پیشگیری، مانع و مجازات قاچاق انسان، به ویژه زنان و کودکان، که مکمل کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته فراملی می باشد؛

ب) ترویج اجرای برنامه جهانی اقدام سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق انسان^{۲۲} با در نظر گرفتن توصیه های آژانس مقابله با جرم و مواد مخدر سازمان ملل متحد (UNODC) به همراه کتاب کابردی «جعبه ابزار مبارزه با قاچاق انسان» و سایر اسنادی که توسط این آژانس در هنگام تدوین و اجرای سیاستها و اقدامات ملی و منطقه ای در مورد قاچاق انسان منتشر شده است؛

ج) پایش مسیرهای مهاجرت نامتعارف که ممکن است توسط شبکه های قاچاق انسان برای گزینش و قربانی کردن مهاجران قاچاق شده یا نامتعارف مورد سوء استفاده قرار گیرد. این عمل به منظور تقویت همکاری در سطوح دو جانبه، منطقه ای و بین منطقه ای در زمینه پیشگیری، پیگیری و محاکمه خاطبان و همچنین شناسایی و حمایت از قربانیان قاچاق انسان و کمک به آنها صورت می پذیرد؛

د) به اشتراک گذاشتن اطلاعات و آگاهی های مرتبط از طریق سازوکارهای فراملی و منطقه ای. این گونه اطلاعات می تواند شامل نحوه انجام کار، مدل های اقتصادی و عوامل محرکه برای شبکه های قاچاق باشد. این امر از طریق تقویت همکاری بین همه فعالان مرتبط، از جمله واحدهای اطلاعات مالی، تنظیم کننده ها و موسسات مالی منجر به شناسایی قاچاقچیان و قطع جریان مالی مرتبط با قاچاق انسان و بهبود اعمال قانون و تضمین پاسخگویی و خاتمه ی بی کیفرمانی آنان میشود؛

ه) به کار بستن اقداماتی که آسیب پذیری های ویژه زنان، مردان، دختران و پسرانی را که در معرض خطر قربانی شدن قاچاق انسان و سایر اشکال بهره کشی قرار گرفته اند را، صرف نظر از وضعیت مهاجرتی آن ها، مرتفع نماید. این امر باید از طریق تسهیل دسترسی به عدالت، گزارش دهی ایمن و بدون ترس از بازداشت، طرد یا جریمه شدن صورت گیرد به طوری که تمرکز بر پیشگیری، شناسایی، حمایت متناسب، کمک رسانی و بر طرف نمودن انواع خاص سوء استفاده و بهره کشی تمرکز گردد؛

²² Resolution 64/293.

و) اطمینان حاصل نمودن از این که تعریف قاچاق انسان در قوانین، سیاست ها و برنامه ریزی مهاجرتی و همینطور دادرسی های قضائی، مطابق حقوق بین الملل می باشد به گونه ای که میان جرائم قاچاق انسان و قاچاق مهاجر تمیز داده شود؛

ز) تقویت قوانین و رویه های مرتبط برای بهبود محاکمه قاچاقچیان و اجتناب از مجرم تلقی کردن مهاجرانی که قربانی قاچاق انسان یا جرائم مرتبط به آن هستند. همچنین اطمینان حاصل کردن از این که بدون منوط کردن همکاری قربانی با مقامات، علیه قاچاقچی مظنون، وی حمایت مناسب دریافت می نماید؛

ح) فراهم نمودن حمایت و کمک رسانی برای مهاجرانی که قربانی قاچاقچیان انسان شده اند. این گونه اقدامات می تواند شامل بهبود وضعیت فیزیکی، روانی و اجتماعی قربانی باشد. اتخاذ اقداماتی که به آنها اجازه می دهد، در موارد مناسب به طور موقت یا دائم در کشور مقصد بمانند و تسهیل دسترسی قربانیان به عدالت که می تواند شامل جبران [خسارت]، مطابق با حقوق بین الملل باشد؛

ط) ایجاد سامانه های اطلاعاتی ملی و محلی و برنامه های آموزشی که شهروندان، کارفرمایان و همچنین مقامات دولتی و مسئولین اجرای قانون را آگاهی و آموزش می دهد و تقویت ظرفیت ها برای شناسایی علائم قاچاق انسان مانند کار اجباری و کار کودکان در کشورهای مبدا، گذار و مقصد؛

ی) سرمایه گذاری جهت برگزاری نشست ها و جلسات اطلاع رسانی برای مهاجران و مهاجران بالقوه با مشارکت ذی نفعان مرتبط در مورد ریسک و خطر قاچاق انسان و فراهم نمودن اطلاعات در مورد پیشگیری و گزارش دهی فعالیت های قاچاق.

هدف شماره ۱۱: مدیریت مرزها به صورت یکپارچه، ایمن و هماهنگ

۲۷) ما متعهد می شویم که مرزهای ملی خود را به طور سازمان یافته مدیریت نمائیم، همکاری های دوجانبه و منطقه ای را ترویج دهیم و از ایمنی کشورها و اجتماعات و مهاجران اطمینان حاصل کنیم، جابه جایی متعارف و ایمن انسان ها از مرز را تسهیل و از مهاجرت غیر متعارف جلوگیری نمائیم. ما همچنین به اجرای سیاست های مدیریت مرزی متعهد می شویم که اقتدار ملی، حاکمیت قانون، تعهدات منتج از حقوق بین الملل و حقوق بشر مهاجران را، فارغ از وضعیت مهاجرتی آنان رعایت می نماید. این سیاست ها باید غیر تبعیض آمیز بوده و نسبت به موضوع جنسیت و کودکان توجه داشته باشند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) بهبود همکاری های مدیریت مرزی بین المللی، منطقه ای و بین منطقه ای با در نظر گرفتن شرایط خاص کشورهای گذار در موارد ذیل: شناسایی مناسب، [سازوکار] ارجاع کارآمد و به هنگام، کمک و حمایت متناسب و منطبق با قواعد بین المللی حقوق بشر برای مهاجرانی که در شرایط آسیب پذیری در مرزهای بین المللی یا در نزدیک آنها به سر می برند، از طریق اتخاذ رویکرد مشارکت تمامی ارکان دولت، اجرای آموزش های مرزی مشترک و توسعه و حمایت از اقدامات ظرفیت سازی؛

ب) ایجاد ساختارها و سازوکارهای اثربخش برای مدیریت منسجم مرزی با اطمینان حاصل نمودن از رویه های جامع و کارآمد برای تردد مرزی. این گونه اقدامات می تواند شامل فرآیند غربالگری قبل از ورود افراد، ارائه گزارش از شرکت حمل و نقل

مسافران پیش از ورود مسافر و استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات باشد. این اقدامات به گونه ای انجام می شوند که اصل عدم تبعیض رعایت شده و احترام به حق حریم خصوصی و محافظت از داده های شخصی تضمین می گردد؛

ج) مرور و بازنگری رویه های ملی مربوط به غربالگری در مرز، ارزیابی فردی و فرآیندهای مصاحبه برای اطمینان از اجرای تشریفات حقوقی در مرزهای بین المللی و این که با همه مهاجران مطابق با قوانین بین المللی حقوق بشر رفتار می شود. این گونه اقدامات از طریق همکاری با نهادهای ملی حقوق بشر و سایر ذینفعان مرتبط انجام می گیرد؛

د) ایجاد توافق نامه های همکاری فنی به گونه ای که دولت ها را قادر سازد تا به منظور تقویت مدیریت مرزی خود، بالاخص در زمینه جستجو و نجات و شرایط بحرانی، کمک های مالی، تجهیزات و سایر کمک های فنی را ارائه نموده و درخواست نمایند؛

ه) اطمینان حاصل نمودن از این که مقامات ذی صلاح حمایت از کودکان، به محض عبور یک کودک جدا شده از والدین و خویشاوندان از مرز بین المللی، مطلع می گردند و مطابق حقوق بین الملل در راستای تعیین حداکثر منافع کودک، مشارکت می کنند. این امر از طریق مواردی مانند آموزش ماموران مرزی در زمینه حقوق کودکان و رویه های کودک محور صورت می پذیرد مانند اجتناب از جدایی کودک از [اعضای] خانواده و در صورت جدایی، (تلاش برای) الحاق مجدد آنان؛

و) بازبینی و تجدید نظر در مورد قوانین و مقررات مربوطه به جهت آن که مشخص شود آیا مجازات [فعلی] برای ورود یا اقامت غیر متعارف مناسب است یا نه و در صورت مناسب بودن، اطمینان حاصل نمودن از تناسب، مساوات، عدم تبعیض و انطباق کامل آن با اصل رعایت آیین دادرسی و سایر تعهدات مقررات بین المللی است؛

ز) بهبود همکاری های مرزی در بین دولت های همسایه و سایر دولت ها در رابطه با برخورد با افرادی که از مرزهای بین المللی عبور می کنند یا قصد عبور از آن را دارند، از جمله با در نظر گرفتن توصیه های مربوط به دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد در زمینه اصول و دستورالعمل های حقوق بشر در مرزهای بین المللی در خصوص تعیین بهترین اقدامات موفق.

هدف شماره ۱۲: تقویت قطعیت و پیش بینی پذیری رویه های مهاجرتی به منظور غربالگری، ارزیابی و

ارجاع مناسب

۲۸) ما تعهد می نمایم که با توسعه و تقویت سازوکارهای اثربخش مبتنی بر حقوق بشر، پیش بینی پذیری و قطعیت حقوقی رویه های مهاجرتی را افزایش دهیم. این امر به منظور غربالگری کافی و به موقع و ارزیابی فردی همه مهاجران به منظور شناسایی و تسهیل دسترسی به رویه های مناسب ارجاع مطابق با حقوق بین الملل صورت می پذیرد.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) افزایش شفافیت و دستیابی به رویه های مهاجرتی از طریق اطلاع رسانی نسبت به الزامات ورود، پذیرش، حضور، کار، تحصیل یا سایر فعالیت ها و استفاده از فناوری به منظور ساده سازی رویه های درخواست به منظور اجتناب از تاخیر و هزینه های غیر ضرور برای دولت ها و مهاجران؛

ب) تدوین و اجرای آموزش های منطقه ای و بین منطقه ای در زمینه های تخصصی حقوق بشر، آموزش های [مواجهه با] آسیب های روحی برای کسانی که در خط مقدم در پاسخگویی به این گونه حوادث هستند و مقامات دولتی از جمله مقامات انتظامی، مقامات مرزی، نمایندگان کنسولی و نهادهای قضایی. این امر به منظور تسهیل و استانداردسازی شناسایی و ارجاع، و همچنین کمک و مشاوره مناسب به روشی حساس به فرهنگ، برای قربانیان قاچاق انسان، مهاجران در شرایط آسیب پذیر، از جمله کودکان، به ویژه کودکان جدا شده از والدین و خویشاوندان، و افرادی که تحت هر نوع بهره کشی و سوء استفاده در ارتباط با قاچاق مهاجر در شرایط وخیم قرار گرفته اند، صورت می پذیرد؛

ج) ایجاد مکانیزم های ارجاع که به موضوع جنسیت و کودکان توجه دارد. این گونه روش ها می تواند شامل بهبود اقدامات غربالگری و ارزیابی افراد در مرزها یا محل ورود اولیه باشد که از طریق اجرای رویه های اجرایی استاندارد ایجاد شده با همکاری میان مقامات محلی، نهادهای ملی حقوق بشر، سازمان های بین المللی و جامعه مدنی میسر می شود؛

د) اطمینان حاصل نمودن از اینکه کودکان مهاجر به سرعت در مبادی ورود اولیه به کشورهای گذار و مقصد شناسایی می شوند و در صورت عدم داشتن والدین یا خویشاوندان به عنوان همراه، سریعاً به مراجع محافظت از کودکان و سایر خدمات مربوطه ارجاع می شوند و یک سرپرست قانونی صالح و بی طرف برای آن ها تعیین می گردد تا از وحدت خانواده حفاظت گردد؛ و با هر کسی که به طور مشروع ادعا می کند که کودک است به عنوان کودک رفتار شود مگر این که عکس آن از طریق فرآیند کودک محور تعیین سن ثابت شود؛

ه) تضمین از اطلاع رسانی و در دسترس بودن اطلاعات مناسب، فوری و اثر بخش در زمینه حقوق و تعهدات و رویه های مرتبط در حقوق بین الملل از جمله در مورد الزامات ورود و حضور در یک کشور، انواع حمایت های موجود، گزینه های بازگشت و ادغام مجدد در زمینه مهاجرت مختلط.

هدف شماره ۱۳: استفاده از بازداشتگاه مهاجران تنها به عنوان آخرین گزینه [موجود] و تلاش برای یافتن و ایجاد گزینه های جایگزین؛

۲۹) ما متعهد می شویم تا از این امر اطمینان حاصل کنیم که هرگونه بازداشت در حوزه مهاجرت بین المللی بر اساس تشریفات حقوقی لازم، غیر خودسرانه، قانون محور، ضروری، متناسب و ارزیابی های فردی است و صرفاً توسط مقامات مجاز انجام می شود. این گونه بازداشت ها، صرف نظر از این که بازداشت در لحظه ورود، در گذار یا در مراحل بازگشت صورت گرفته و بدون توجه به نوع مکانی که بازداشت در آن جا اتفاق افتاده است باید صرفاً برای کوتاه ترین مدت زمانی ممکن انجام پذیرند. ما همچنین متعهد می شویم که گزینه های غیر بازداشت را که مطابق با حقوق بین الملل است، در اولویت قرار دهیم و برای هرگونه بازداشت مهاجران، رویکردی مبتنی بر حقوق بشر اتخاذ کنیم و از بازداشت تنها به عنوان آخرین گزینه استفاده کنیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) استفاده از مکانیسم‌های موجود مربوط به حقوق بشر برای بهبود نظارت مستقل در بازداشتگاه مهاجران به منظور حصول اطمینان از این که این اقدام آخرین گزینه برای برخورد با مهاجران است و نقض حقوق بشر در حین اجرای این عملیات صورت نمی‌پذیرد. این امر تضمین کننده این موضوع است که کشورها گزینه‌های جایگزین بازداشت را ترویج، اجرا و گسترش می‌دهند و طرفدار اقداماتی غیر از بازداشت و ساز و کارهای بر مبنای مراقبت‌های اجتماعی هستند بالاخص در مواردی که مرتبط به خانواده‌ها و کودکان می‌باشد؛

ب) تجمیع منابع مختلف برای انتشار بهترین اقدامات موفق مبتنی بر حقوق بشر برای جایگزین‌های بازداشت در حوزه مهاجرت بین‌المللی که می‌تواند شامل موارد ذیل باشد: تسهیل تبادلات پیوسته و ایجاد ابتکارات بر اساس روش‌های موفق در میان کشورها یا بین کشورها و ذینفعان مرتبط؛

ج) بازبینی و تجدید نظر در قانون‌گذاری، سیاست‌ها و اقدامات مرتبط به بازداشت مهاجران برای اطمینان از این که مهاجران خودسرانه بازداشت نشوند و همچنین برای اطمینان از این که تصمیم‌گیری در مورد بازداشت براساس قانون و متناسب بوده، دارای هدفی مشروع باشد و به صورت موردی [و نه گروهی] صورت می‌گیرد. این گونه بازداشت‌ها می‌بایست با رعایت کامل تشریفات قانونی و ضمانت‌های رویه‌ای انجام شوند. همچنین می‌بایست اطمینان حاصل شود که بازداشت مهاجران به عنوان یک عامل بازدارنده ترویج نشود یا برای رفتار بیرحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز با مهاجران صورت نگیرد و استفاده از آن مطابق با قوانین بین‌المللی حقوق بشر باشد؛

د) فراهم نمودن دسترسی به عدالت برای کلیه مهاجران در کشورهای گذار و مقصد که در بازداشت هستند یا ممکن است در معرض بازداشت باشند که می‌تواند شامل موارد ذیل باشد: تسهیل دسترسی به مشاوره و معاضدت حقوقی رایگان یا قابل استطاعت به گونه‌ای که توسط وکیل واجد شرایط و مستقل صورت گیرد. این امر در بر دارنده دسترسی به اطلاعات و حق بازبینی منظم دستور بازداشت می‌باشد؛

ه) اطمینان حاصل نمودن از این که تمام مهاجران در بازداشت از دلیل بازداشت خود به زبانی که متوجه می‌شوند مطلع گردیده‌اند و این که بهره‌مند شدن از حقوق فردی آنها تسهیل شده است. این امر شامل ارتباط بدون تأخیر با نمایندگان کنسولی یا دیپلماتیک دولت متبوع آن‌ها و نماینده حقوقی و اعضای خانواده، در راستای حقوق بین‌الملل و تضمین رعایت آیین دادرسی می‌باشد؛

و) کاهش تأثیرات منفی و بالقوه ماندگار بازداشت بر مهاجران از طریق موارد ذیل: تضمین اجرای تشریفات قانونی، تناسب، حداقل نمودن زمان بازداشت به گونه‌ای که سلامت جسمی و روحی، دسترسی به غذا، مراقبت‌های بهداشتی اولیه تضمین شده و آشنایی با [فرآیند] قانون و معاضدت حقوقی، در دسترس قرار دادن اطلاعات و ارتباطات و محل سکونت متناسب، در راستای حقوق بین‌الملل صورت گیرد؛

ز) اطمینان حاصل نمودن از این که تمام مقامات دولتی و فعالان بخش خصوصی که موظف به انجام امور بازداشت مهاجران هستند، این امر را به روشی منطبق با موازین حقوق بشر انجام می‌دهند، در مورد عدم تبعیض و جلوگیری از دستگیری و

بازداشت خودسرانه در حوزه مهاجرت بین المللی آموزش دیده اند و در برابر موارد نقض یا سوء استفاده از حقوق بشر پاسخگو خواهند بود؛

ح) حمایت و رعایت همیشگی حقوق و حداکثر انتفاع کودکان بدون در نظر گرفتن وضعیت مهاجرتی آنان و از طریق تضمین وجود و دسترسی به گزینه های جایگزین برای بازداشت [مهاجران] و اقدامات غیر بازداشتی، و حمایت و گرایش به سمت سازوکارهای بر مبنای اجتماعات [شهروندی] که از دسترسی به آموزش، خدمات بهداشتی، احترام به حق زندگی خانوادگی و وحدت خانواده اطمینان حاصل می نماید. این امر شامل تلاش برای خاتمه به بازداشت کودکان در حوزه مهاجرت بین المللی می گردد.

هدف شماره ۱۴: بهبود حمایت ها، مساعدت ها و همکاری های کنسولی در طول چرخه مهاجرت

۳۰ ما متعهد می شویم که حمایت ها و کمک های کنسولی خود را نسبت به اتباع خود که خارج از کشور هستند تقویت نموده و همچنین همکاری های کنسولی خود با کشورهای دیگر را بهبود دهیم تا به نحو بهتری حقوق و منافع تمام مهاجران را تضمین نمائیم و همچنین با استفاده از وظایف کنونی نمایندگی های کنسولی تعاملات مهاجران و مقامات دولت های مبدأ، گذار و مقصد را در راستای حقوق بین الملل بهبود دهیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) همکاری به منظور ایجاد و افزایش ظرفیت های کنسولی، آموزش مسئولان کنسولگری، ترویج سازوکارهایی به منظور ارائه خدمات کنسولی مشترک در زمانی که ظرفیت دولت ها به تنهایی کافی نیست، این امر می تواند شامل کمک های فنی، ایجاد توافق نامه های دوجانبه یا منطقه ای در مورد زمینه های مختلف کنسولی شود؛

ب) دخیل نمودن کارمندان کنسولی و مهاجرتی مرتبط در میزگردهای جهانی و منطقه ای در زمینه مهاجرت به منظور تبادل اطلاعات و نظرات در مورد بهترین اقدامات موفق در مورد موضوعاتی که دغدغه مشترک می باشد از جمله شهروندان خارج از کشور و کمک به توسعه سیاست های مستدل و جامع مهاجرتی؛

ج) انعقاد توافقات دو جانبه یا منطقه ای در مورد کمک ها و نمایندگی کنسولی در جاهایی که دولت ها تمایل به تقویت اثربخش خدمات کنسولی مرتبط به مهاجرت دارند اما دارای حضور دیپلماتیک یا کنسولی نیستند؛

د) تقویت ظرفیت های کنسولی به منظور شناسایی، حمایت، کمک به اتباع خود که در خارج از کشور هستند و در شرایط آسیب پذیری قرار گرفتند از جمله قربانیان نقض یا سوء استفاده از حقوق بشر یا حقوق کار، قربانیان جرم، قربانیان قاچاق انسان، افرادی که در معرض قاچاق مهاجر در شرایط وخیم قرار گرفته اند، کارگران مهاجرتی که در فرآیند گزینش مورد بهره کشی واقع شده اند. این امر از طریق فراهم نمودن آموزش به مسئولین کنسولی در مورد اقداماتی که بر مبنای حقوق بشر بوده و به موضوعات جنسیت و کودکان توجه دارد، میسر می گردد؛

ه) فراهم نمودن این امکان برای اتباع خود که در خارج از کشور هستند تا از طریق همکاری نزدیک با مقامات کنسولی، ملی و محلی و همچنین سازمان های مربوط به مهاجران ثبت نام نمایند تا بتوان در زمان اضطرار، اطلاع رسانی، ارائه خدمت و یاری رسانی به مهاجران در شرایط اضطراری را تسهیل نمود. در ضمن این امر به منظور اطمینان حاصل نمودن از دسترسی مهاجران به اطلاعات مرتبط و به هنگام از طریق ایجاد خطوط کمک رسانی، تجمیع پایگاه داده های دیجیتال ملی، با رعایت حق به حریم شخصی و حفاظت از داده های شخصی، صورت می گیرد؛

و) فراهم نمودن کمک کنسولی به اتباع خود از طریق راهنمایی در مورد قوانین و عرف های محلی، تعامل با مقامات، امور مالی و ایجاد کسب و کار، و همچنین صدور مدارک مرتبط مانند مدارک مسافرتی و مدارک هویتی کنسولی که می تواند دسترسی به خدمات و کمک در شرایط اضطراری را تسهیل کند، گشایش حساب بانکی و دسترسی به تسهیلات برای ارسال وجود مالی.

هدف شماره ۱۵: فراهم نمودن دسترسی به خدمات پایه برای مهاجران

۳۱) ما متعهد می شویم که اطمینان حاصل کنیم که همه مهاجران، صرف نظر از وضعیت مهاجرتی آن ها، می توانند از حقوق بشر خود از طریق دسترسی ایمن به خدمات پایه منتفع گردند. علاوه بر آن تعهد می نمایم که سامانه های ارائه خدمات خود را در راستای دخیل کردن سیستم های عرضه ی خدمات مهاجران، تقویت کنیم، علیرغم این که تبعه کشور و مهاجران متعارف ممکن است دارای حقوق فراتری باشند. در همین راستا تضمین می نمائیم که هرگونه رفتار غیر یکسان می بایست بر مبنای قانون و متناسب باشد و هدفی مشروع را در راستای قوانین بین المللی حقوق بشر را دنبال نماید.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) وضع قوانین و اتخاذ تدابیری به منظور اطمینان حاصل کردن از این که ارائه خدمات منجر به بروز تبعیض نسبت به مهاجران بر مبنای نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، عقیده سیاسی یا سایر عقاید، ملیت یا جامعه مبدأ، دارایی، تولد، توان خواهی، یا سایر زمینه ها نشود، مگر در مواردی که به دلیل وضعیت مهاجرتی، مقررات خدمات رسانی ترجیحی اعمال می گردد؛

ب) اطمینان حاصل نمودن از این که همکاری بین ارائه دهندگان خدمات و مقامات مهاجرتی آسیب پذیری مهاجران غیر متعارف را تشدید نمی کند و باعث نمی شود که دسترسی ایمن آن ها به خدمات پایه تحت تاثیر قرار گیرد و منجر به نقض غیرقانونی حقوق بشر آنان از لحاظ حق بر حریم خصوصی، آزادی و امنیت شخصی در مکان های ارائه خدمات پایه نمی شود؛

ج) ایجاد و تقویت نقاط ارائه خدمات جامع در سطح محلی که به راحتی قابل دسترس باشند و شامل مهاجران نیز شود، ارائه اطلاعات مربوط به خدمات اساسی به شیوه ای که نیازهای مختص کودکان و توان خواهان را در نظر داشته باشد و تسهیل دسترسی ایمن به خدمات؛

د) استقرار یا الزام نهادهای مستقل در سطح ملی یا محلی مانند نهادهای حقوق بشری، به منظور پذیرش، بررسی، پایش شکایات در مورد شرایطی که دسترسی مهاجران به خدمات اساسی به صورت نظام مند قطع شده یا با چالش مواجه گردیده است تا دسترسی به شرایط جبران خسارت محقق گردیده و برای تغییر در رویه ها کوشش شود؛

ه) لحاظ نمودن نیازهای بهداشتی مهاجران در سیاست ها و برنامه های ملی و محلی خدمات بهداشتی از طریق تقویت ظرفیت های ارائه خدمات ذیل: تسهیل دسترسی بدون تبعیض و قابل استطاعت، کاهش موانع ارتباطی، آموزش ارائه کنندگان خدمات بهداشتی در مورد ارائه خدمات به صورت حساس به موضوع فرهنگ مهاجران به منظور ارتقاء سلامت جسمی و روانی کلی مهاجران و اجتماعات. برای این منظور می بایست «پیشنهادات سازمان جهانی بهداشت در مورد چارچوب اولویت ها و اصول راهنما برای ارتقاء سلامت پناهندگان و مهاجران» را مد نظر قرار دهیم؛

و) فراهم نمودن تحصیل با کیفیت منصفانه برای فرزندان و جوانان مهاجر و همچنین تسهیل دسترسی به فرصت های یادگیری مادام العمر از طریق موارد ذیل: تقویت ظرفیت های سیستم های آموزشی و تسهیل دسترسی بدون تبعیض به برنامه های آموزشی مرتبط به مراحل ابتدایی رشد کودک، تحصیلات رسمی، دسترسی به برنامه های تحصیلی غیر رسمی برای کودکانی که سیستم رسمی برای آن ها قابل دسترسی نیست، آموزش در حین کار و آموزش حرفه ای، آموزش فنی و آموزش زبان و همچنین کمک و حمایت از مشارکت با تمام ذینفعانی که می توانند از این تلاش حمایت کنند.

هدف شماره ۱۶: توانمند سازی مهاجران و جوامع به منظور تحقق شمول کامل مهاجران [در جوامع] و انسجام اجتماعی

۳۲) ما متعهد می شویم تا از جوامع منسجمی که پذیرای مهاجران باشد حمایت کرده و به آن ها کمک نمائیم که این امر از طریق توانمند سازی مهاجران صورت می پذیرد تا آنها بتوانند عضو فعال جامعه شده همچنین ما جوامع پذیرنده و مهاجران را تشویق خواهیم نمود که به طور متقابل از حقوق خود منتفع شده و مسئولیت های خویش را نسبت به یکدیگر انجام دهند که این امر شامل رعایت قوانین ملی و احترام به آداب و رسوم جامعه مقصد می گردد. ما همچنین متعهد می شویم که رفاه همه اعضای جوامع را از طریق حداقل نمودن نابرابری ها، جلوگیری از دو قطبی شدن و افزایش اعتماد عمومی نسبت به سیاست ها و نهادهای مربوط به مهاجرت افزایش دهیم. این درحالی است که ما تایید می نمائیم مهاجرانی که به طور کامل در جامعه ادغام شده اند برای مشارکت در خوشبختی [خود و جامعه] در موقعیت بهتری قرار دارند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ترویج احترام متقابل به فرهنگ ها، سنت ها و آداب و رسوم اجتماعات مقصد و مهاجران از طریق اجرای بهترین اقدامات موفق در سیاست ها و برنامه های فعالیت های ادغام مهاجر. این امر می تواند شامل ترویج پذیرش تنوع و تسهیل همبستگی و یکپارچه شدن [با حضور مهاجران در جامعه مقصد] باشد؛

ب) ایجاد برنامه های جامع و مبتنی بر نیازهای قبل از عزیمت و پس از ورود که ممکن است شامل آگاهی بخشی نسبت به حقوق و مسئولیت ها، آموزش مقدماتی زبان و همچنین یادگیری هنجارها و آداب و رسوم اجتماعی در کشور مقصد باشد؛

ج) ایجاد اهداف سیاستی کوتاه، میان و بلند مدت ملی نسبت به لحاظ نمودن مهاجران در جامعه مقصد از طریق موارد ذیل: ادغام نمودن مهاجران در بازار کار، پیوند خانواده، آموزش، عدم تبعیض و بهداشت. این امر می تواند از طریق کمک و حمایت از مشارکت با ذینفعان مرتبط امکان پذیر شود؛

د) تلاش برای تحقق بازار کار فراگیر با مشارکت کامل نیروی کار مهاجر در اقتصاد رسمی کشور مطابق با تقاضاهای بازار کار محلی و ملی و عرضه مهارت ها از طریق تسهیل دسترسی به کار شایسته انسانی و اشتغالی که کاملاً مناسب آن باشند؛

ه) توانمندسازی زنان مهاجر از طریق حذف محدودیت های تبعیض آمیز جنسیتی در استخدام رسمی، حصول اطمینان از حق آزادی انجمن و تسهیل دسترسی به خدمات اساسی مرتبط، به عنوان اقداماتی برای ارتقاء راهبری و تضمین مشارکت کامل، آزاد و برابر زنان در جامعه و اقتصاد کشور؛

و) ایجاد مراکز و برنامه های اجتماعی و سراهای محلی برای تسهیل مشارکت مهاجران در جامعه پذیرنده با دخیل نمودن مهاجران، اعضای اجتماعات، اجتماعات مهاجران خارج از کشور، انجمن های مهاجران و مقامات محلی در گفتگوهای بین فرهنگی، به اشتراک گذاری داستان ها [و تجربیات زندگی]، برنامه های ارشاد و راهنمایی [منتورینگ] و توسعه روابط تجاری که نتایج ادغام را بهبود می بخشد و احترام متقابل را تقویت می کند؛

ز) سرمایه گذاری نمودن روی مهارت ها، توانمندی های فرهنگی و زبانی مهاجران و اجتماعات پذیرنده از طریق توسعه و ترویج آموزش ها و تعاملات میان فردی، دوره ها و کارگاه های ادغام مدنی و شغلی که اقتضائات مربوط به جنسیت را مدنظر قرار می دهند؛

ح) حمایت از فعالیت های چند فرهنگی از طریق ورزش، موسیقی، هنر، جشنواره های آشپزی، داوطلب شدن و سایر رویدادهای اجتماعی که درک و آگاهی متقابل فرهنگ مهاجران و اجتماعات مقصد را تسهیل می کند؛

ط) ترویج محیط مدرسی که پذیرا و ایمن هستند به گونه ای که از آرزوهای کودکان مهاجر حمایت می نماید و این امر از طریق تقویت روابط آنها با جامعه مدرسه محقق می شود. وارد نمودن اطلاعات و شواهد مستدل در مورد موضوعات مهاجرت در مطالب آموزشی و تخصیص منابع هدفمند به مدرسی که در آنجا تمرکز بالای کودکان مهاجر وجود دارد و ترغیب فعالیت هایی که موجب ادغام مهاجران و احترام برای تنوع فرهنگ ها در جامعه می شوند و فعالیت هایی که از انواع تبعیض از جمله نژادپرستی، بیگانه ستیزی و عدم تحمل [فرهنگ های غریبه] جلوگیری می نماید.

هدف شماره ۱۷: حذف انواع تبعیض و ترویج گفتگوهای عمومی مستدل به منظور شکل دادن به درک اصحیح از مهاجرت.

۳۳) ما متعهد می شویم که مطابق با قوانین بین المللی حقوق بشر، انواع تبعیض ها را ریشه کن نمائیم، ابراز عقاید و اعمال و مظاهر نژادپرستی، تبعیض نژادی، خشونت، بیگانه هراسی و عدم تسامح و تساهل نسبت به همه مهاجران را محکوم و با آن مبارزه نمائیم. ما همچنین متعهد می شویم که گفتگوی عمومی و مستدل درباره مهاجرت و مهاجران را با مشارکت همه بخش های جامعه ترویج دهیم تا برداشتی واقع بینانه تر، انسانی تر و برداشتی سازنده تر در این زمینه ایجاد گردد. ما همچنین متعهد می شویم مطابق با حقوق بین الملل از آزادی بیان حمایت کنیم و نقش [مثبت] بحث آزاد در فهمیدن همه جوانب مهاجرت را به رسمیت می شناسیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) تصویب، اجرا و حفظ قوانینی که جرائم مبتنی بر تنفر و جرائم تنفر مشدده علیه مهاجران را مجازات کند. این امر شامل آموزش نیروهای انتظامی و سایر مقامات دولتی در مورد شناسایی، پیشگیری و پاسخ به چنین جرائمی و سایر اقدامات خشونت آمیزی است که مهاجران را هدف قرار می دهد. فراهم نمودن خدمات پزشکی، حقوقی، روانشناسی برای قربانیان نیز در ذیل این موضوع قرار می گیرد؛

ب) توانمند سازی مهاجران و جوامع تا هرگونه اقدام به بروز خشونت علیه مهاجران را محکوم نمایند و آن ها را از وجود سازوکارهای جبران خسارت مطلع نمائیم و اطمینان حاصل نمودن از این که افرادی که فعالانه در ارتکاب جرائم مبتنی بر نفرت که مهاجران را هدف قرار می دهد، مشارکت می نمایند، مطابق با قوانین ملی و با رعایت قوانین بین المللی حقوق بشر و حق آزادی بیان، در برابر قانون پاسخگو نماییم؛

ج) ترویج گزارش مستقل، عینی و با کیفیت از خبرگزاری ها و رسانه ها از جمله اطلاعات موجود در اینترنت که شامل موارد ذیل می شود: حساس سازی و آموزش متخصصین رسانه ها در مورد موضوعات مرتبط به مهاجرت و واژگان مربوطه، سرمایه گذاری در استانداردهای گزارش دهی و تبلیغات، متوقف نمودن تخصیص منابع عمومی یا حمایت مادی نسبت به رسانه هایی که به طور نظام مند عدم تسامح و تساهل، بیگانه هراسی، نژادپرستی و سایر اشکال تبعیض نسبت به مهاجران را ترویج می دهند، این امر می بایست با احترام کامل به آزادی رسانه ها صورت پذیرد؛

د) ایجاد سازوکارهایی برای جلوگیری، شناسایی و پاسخ به تفکیک نژادی، قومی و مذهبی مهاجران توسط مقامات دولتی و همچنین موارد نظام مند عدم تحمل، بیگانه هراسی، نژادپرستی و سایر اشکال چندگانه و مرتبط تبعیض. این امر از طریق مشارکت نهادهای ملی حقوق بشر ردیابی شده و با تحلیل چنین روندهایی منتشر می گردد. در ضمن، از دسترسی به سازوکار اثربخش شکایت و جبران خسارت اطمینان حاصل می شود؛

ه) فراهم نمودن دسترسی به سازوکارهای ملی و منطقه ای شکایت و جبران خسارت برای مهاجران، بالاخص زنان، با هدف ارتقاء پاسخگویی و مورد توجه قراردادن اقدامات دولتی نسبت به اعمال و مظاهر تبعیض آمیز علیه مهاجران و خانواده های آنها؛

و) ترویج نشست های اطلاع رسانی که هدف آن ها آگاه نمودن اذهان عمومی در مورد نقش مثبت مهاجرت ایمن، منظم و متعارف بر اساس شواهد و حقایق و پایان دادن به پدیده نژادپرستی، بیگانه هراسی و بدنام سازی نسبت به همه مهاجران در جامعه مبدأ، گذار و مقصد می باشد؛

ز) دخیل نمودن مهاجران، رهبران سیاسی، مذهبی و جامعه و همچنین آموزش دهندگان و ارائه دهندگان خدمات به منظور شناسایی و جلوگیری از بروز موارد عدم تسامح و تساهل، نژادپرستی، بیگانه هراسی و سایر اشکال تبعیض علیه مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور و حمایت از فعالیت هایی که در سطح اجتماعات محلی صورت می گیرد تا احترام متقابل را از جمله در مبارزات انتخاباتی ترویج دهند.

هدف شماره ۱۸: سرمایه گذاری در ایجاد و توسعه مهارت و تسهیل به رسمیت شناختن متقابل مهارت ها، مدارک و توانمندی های [مهاجران توسط کشورها].

۳۴) ما متعهد می شویم تا در راه حل های نوین که به رسمیت شناختن متقابل مهارت ها، صلاحیت ها و شایستگی های کارگران مهاجر را در تمام سطوح مهارتی تسهیل می کند، سرمایه گذاری نمائیم. همچنین متعهد می شویم که ایجاد مهارت های دارای تقاضا [در بازار] را برای بهینه سازی اشتغال پذیری مهاجران در بازارهای رسمی کار در کشورهای مقصد و کشورهای مبدا پس از بازگشت، ترویج دهیم و از وجود کار شایسته انسانی در چرخه مهاجرت نیروی کار اطمینان حاصل می نمائیم.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ایجاد استانداردها و دستورالعمل هایی برای به رسمیت شناختن متقابل مدارک [تحصیلی] خارجی و مهارت هایی که به طور غیر رسمی در بخش های مختلف کسب شده است. این امر از طریق همکاری با صنایع مربوطه و با هدف اطمینان از سازگاری جهانی و بر مبنای مدل های موجود و بهترین اقدامات موفق صورت می پذیرد؛

ب) ترویج شفافیت در امور گواهی نامه ها و سازگاری چارچوب های ملی مدارک که از طریق موارد ذیل محقق می شود: توافق بر معیارها، شاخص ها و پارامترهای ارزیابی استاندارد و ایجاد و تقویت ابزارهای طبقه بندی ملی مهارتها، دفاتر ثبت، یا نهادهایی به منظور تسهیل رویه های کارا و اثربخش برای به رسمیت شناختن متقابل [مهاجران در] تمامی سطوح مهارتی؛

ج) منعقد نمودن توافقنامه های دوجانبه یا چندجانبه به رسمیت شناختن متقابل یا لحاظ نمودن شروط به رسمیت شناختن در سایر توافقنامه ها مانند توافقنامه های تحرک نیروی کار و تجارت، به منظور فراهم نمودن معادل یا سازگاری در سامانه های ملی، مانند سازوکارهای به رسمیت شناختن متقابل مدیریت شده یا خودکار؛

د) استفاده از فناوری و دیجیتال سازی برای ارزیابی و به رسمیت شناسی متقابل مهارت ها به طور جامع تر بر اساس گواهی نامه های رسمی و همچنین صلاحیت ها و تجربه حرفه ای که به صورت غیر رسمی کسب شده است، در تمام سطوح مهارت [مهاجران]؛

ه) ایجاد مشارکت جهانی در زمینه مهارت ها و در میان کشورها به گونه ای که ظرفیت آموزش دهی مقامات ملی و ذینفعان مرتبط را افزایش داده، این امر بخش خصوصی و اتحادیه های تجاری را شامل می گردد. همچنین کمک و حمایت از توسعه مهارت های کارگران در کشور مبدا و مهاجران در کشورهای مقصد با این منظور که افراد در حال آموزش را برای استخدام در بازار کار کشورهای شرکت کننده آماده سازد؛

و) ترویج شبکه های بین موسسات و برنامه های همکاری به منظور مشارکت بین بخش خصوصی و موسسات آموزشی در کشورهای مبدا و مقصد جهت ایجاد فرصت های توسعه مهارت های سودمند متقابل برای مهاجران، اجتماعات و شرکای مشارکت کننده. این امر در بر دارنده استفاده از بهترین اقدامات موفق در زمینه سازوکارهای کسب و کار که در نشست جهانی مهاجرت و توسعه ایجاد گردیده، می باشد؛

ز) ایفای نقش فعال در مشارکت ها و برنامه های دو جانبه با همکاری ذی نفعان مربوطه به گونه ای که به موارد ذیل کمک کند: توسعه مهارت ها، پویایی [انسان ها] از جمله در خصوص برنامه های تبادل دانشجو، بورس تحصیلی، برنامه های تبادل حرفه ای، برنامه های کارآموزی و آموزشی که می تواند شامل گزینه هایی برای کارآموزان باشد که پس از خاتمه موفق دوره، اجازه جستجوی کار و یا فعالیت های کارآفرینانه داشته باشند؛

ح) همکاری با بخش خصوصی و کارفرمایان به منظور فراهم نمودن دسترسی ساده، توجه به موضوع جنسیت، برنامه های توسعه مهارت و تطبیق مهارت برخط (آنلاین) برای مهاجران در تمام سطوح مهارتی که می تواند شامل موارد ذیل باشد: برنامه آموزش زبان اولیه و زبان [تخصصی] حرفه محور، آموزش در حین کار و دستیابی به برنامه های آموزشی پیشرفته برای افزایش قابلیت استخدام مهاجران در بخش هایی با تقاضای نیروی کار بر اساس دانش صنعتی پویا بازار کار، به ویژه برای ترویج توانمندی اقتصادی زنان؛

ط) بهبود توانایی کارگران مهاجر در تغییر شغل یا کارفرما از طریق ارائه مستنداتی که مهارت های کسب شده وی در شغل یا دوره آموزشی را به رسمیت می شناسد تا مزایای افزایش مهارت های فرد بهینه گردد؛

ک) ایجاد و ترویج روش های نوآورانه برای به رسمیت شناختن متقابل و ارزیابی مهارت های کسب شده به صورت رسمی و غیر رسمی از جمله خاتمه به موقع دوره های آموزش تکمیلی برای جویندگان کار، برنامه های ارشاد و راهنمایی [منتورینگ] و کارآموزی برای به رسمیت شناختن کامل گواهینامه ها و ارائه گواهینامه های مهارت برای اعتبار بخشی به مهارت هایی که به تازگی کسب شده اند؛

ل) ایجاد سازوکارهای غربالگری گواهینامه ها و ارائه اطلاعات به مهاجران در مورد چگونگی ارزیابی و به رسمیت شناخته شدن مهارت ها و صلاحیت های آن ها قبل از عزیمت، از جمله در طی مراحل استخدام یا در مراحل اولیه پس از ورود برای بهبود قابلیت استخدام؛

م) همکاری به منظور ترویج ابزارهای مستند سازی و اطلاع رسانی با مشارکت ذینفعان مرتبط که منعکس کننده کلیاتی از گواهینامه های نیروی کار، مهارت ها و صلاحیت های وی باشد که در کشور مبدأ، گذار و مقصد به رسمیت شناخته شده اند تا کارفرمایان بتوانند مناسب بودن کارگران مهاجر را در مراحل درخواست شغل، مورد ارزیابی قرار دهند.

هدف شماره ۱۹: ایجاد شرایطی برای مهاجران و جوامع مهاجران خارج از کشور که بتوانند به طور کامل در راستای توسعه پایدار، در تمامی کشورها ایفای نقش کنند

۳۵) ما متعهد می شویم که مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور را توانمند نمائیم تا بتوانند نقش خود در توسعه و بهره مند شدن از مزایای مهاجرت به عنوان منبعی برای توسعه پایدار را تسریع نمایند با تاکید بر این حقیقت که مهاجرت یک واقعیت دارای چندین بعد (چندبعدی) می باشد که ارتباط چشمگیری با توسعه پایدار کشورهای مبدأ، گذار و مقصد دارد.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) اطمینان از اجرای کامل و اثربخش دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و دستور کار آدیس آبابا از طریق کمک و حمایت و تسهیل تاثیرات مثبت برای تحقق تمامی اهداف توسعه پایدار؛

ب) ادغام مهاجرت در برنامه های توسعه و سیاست های بخشی در سطح محلی، ملی، منطقه ای و جهانی با در نظر گرفتن دستورالعمل ها و توصیه های سیاست گذاری مرتبط موجود مانند «محوریت دادن مهاجرت در برنامه ریزی های توسعه ای: کتابچه ای برای سیاست گذاران و فعالان» که توسط گروه جهانی مهاجرت تدوین گردیده است. این امر به منظور تقویت انسجام سیاست [گذاری] و اثربخشی همکاری توسعه ای می باشد؛

ج) سرمایه گذاری در تحقیق در مورد تأثیر نقش آفرینی های غیر مالی مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور بر توسعه پایدار کشورهای مبدا و مقصد از طریق مواردی مانند انتقال دانش و مهارت، تعامل اجتماعی و مدنی و تبادلات فرهنگی، با هدف ایجاد سیاست های مستدل و تقویت گفتگوهای پیرامون سیاست [گذاری مهاجرتی در سطح] جهانی؛

د) تسهیل کمک های مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور به کشورهای مبدا از طریق ایجاد یا تقویت ساختارها یا سازوکارهای دولتی در تمام سطوح مانند دفاتر یا افرادی که به امور اجتماعات مهاجران خارج از کشور تخصیص داده شده است، هیأت های مشورتی برای دولت ها در زمینه سیاست گذاری در مورد اجتماعات مهاجران خارج از کشور به منظور لحاظ نمودن پتانسیل مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور در مهاجرت و توسعه سیاست گذاری، انتخاب نمایندگانی در نمایندگی های دیپلماتیک و کنسولی برای این موضوع؛

ه) ایجاد برنامه های حمایتی هدفمند توسعه برنامه های پشتیبانی و تسهیلات مالی هدفمند که سرمایه گذاری و کارآفرینی مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور را تسهیل نماید. این امر شامل موارد ذیل می شود: حمایت اداری و قانونی در ایجاد کسب و کارها و کمک به تامین سرمایه حمایتی اولیه، ایجاد اوراق قرضه [صادر شده توسط کشور برای جذب منابع مالی از طریق] اجتماعات مهاجران خارج از کشور، صندوق های توسعه و صندوق های سرمایه گذاری برای اجتماعات مهاجران خارج از کشور و سازماندهی نمایشگاه های تجاری بالاحص در این زمینه؛

و) ارائه اطلاعات و راهنمایی هایی که به آسانی در دسترس مهاجران باشند از جمله از طریق بسترهای دیجیتال و همچنین سازوکارهای متناسب سازی شده برای شمول هماهنگ و اثربخش مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور در زمینه های مالی، داوطلبانه و بشردوستانه بالاحص در فوریت های بشر دوستانه در کشورهای مبدا که می تواند شامل لحاظ نمودن نمایندگی های کنسولی نیز باشد؛

ز) ایجاد امکان مشارکت سیاسی و تعامل مهاجران با کشورهای مبدا خود از طریق مشارکت آنان در فرآیندهای صلح و سازش، انتخابات و تحولات سیاسی. این گونه اقدامات می تواند شامل ایجاد صندوق های اخذ رای برای شهروندان خارج از کشور و یا داشتن نماینده در مجلس یا پارلمان بر حسب قوانین ملی آن کشور باشد؛

ح) ترویج سیاست های مهاجرتی به نحوی که منافع اجتماعات مهاجران خارج از کشور را برای کشورهای مبدا و مقصد بهینه نماید و این امر شامل موارد ذیل می گردد: تسهیل شیوه های انعطاف پذیر مسافرتی، کار و سرمایه گذاری با حداقل فرآیند اداری، از جمله با بررسی و تجدید نظر در [فرآیند] روادید، اقامت و قوانین شهروندی، به نحوی متناسب؛

ط) همکاری با سایر دولت‌ها، بخش خصوصی و سازمان های کارفرمایی برای قادر ساختن مهاجران و اجتماعات مهاجران خارج از کشور بالاخص آن هایی که در زمینه های بسیار فنی و با تقاضای زیاد روبرو هستند، به منظور انجام برخی از فعالیت های حرفه ای خود و حضور داشتن در انتقال دانش در کشورهای خود بدون نیاز به از دست دادن شغل، وضعیت اقامتی یا مزایای اجتماعی که تا آن زمان کسب گردیده است؛

ی) ایجاد مشارکت میان مقامات محلی، اجتماعات محلی، بخش خصوصی، اجتماعات مهاجران خارج از کشور، انجمن های شهری و سازمان های مهاجران برای ترویج انتقال دانش و مهارت ها بین کشورهای مبدا و کشورهای مقصد مهاجران، از جمله مستند نمودن مهارت های [موجود میان] اجتماعات مهاجران خارج از کشور به عنوان راهی برای حفظ ارتباط بین اجتماعات مهاجران خارج از کشور و کشورهای مبدا آنان.

هدف شماره ۴۰: ترویج و کمک به انتقال سریع تر، ایمن تر و ارزان تر وجوه ارسالی [برای مهاجران] و شامل نمودن مهاجران در توسعه مالی کشور

۳۶) ما متعهد می شویم ارسال وجوه مالی [توسط مهاجران] را به نحو سریع تر، ایمن تر، و ارزان تر از طریق موارد ذیل ترویج دهیم: توسعه بیشتر سیاست های کمک کننده و محیط تنظیم کننده [مقرراتی] برای ایجاد رقابت، تنظیم مقررات و نوآوری در بازار وجوه ارسالی از طریق فراهم نمودن برنامه ها و ابزارهایی که به بُعد جنسیتی حساس بوده و پذیرش ملی مهاجران و خانواده آن ها را بهبود می بخشد. ما همچنین متعهد می شویم که تحولات ناشی از تاثیرات وجوه ارسالی بر رفاه کارگران مهاجر و خانواده آن ها و همچنین توسعه پایدار کشورها را بهینه نمائیم. این امر با درک این موضوع صورت می پذیرد که وجوه ارسالی منبع مهم سرمایه شخصی تلقی می گردد و نمی تواند برابر با سایر جریان های مالی بین المللی مانند سرمایه گذاری خارجی مستقیم، کمک رسمی توسعه یا منابع عمومی تامین مالی توسعه دیگر در نظر گرفته شود.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ایجاد نقشه راهی برای کاهش هزینه های معاملاتی وجوه ارسالی مهاجران به کمتر از ۳ درصد و حذف مسیرهای ارسال وجه با هزینه بالاتر از ۵ درصد تا سال ۲۰۳۰ مطابق با هدف C.۱۰ دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰؛

ب) ترویج و حمایت از روز جهانی وجوه ارسالی خانوار و صندوق بین المللی برای توسعه کشاورزی، نشست جهانی وجوه ارسالی، سرمایه گذاری و توسعه، به عنوان بسترهای مهمی برای ایجاد و تقویت مشارکت برای راهکارهای خلاقانه برای ارسال وجود به صورت ارزان تر، سریع تر و ایمن تر با حضور تمام ذینفعان مرتبط؛

ج) یکسان سازی مقررات بازار وجوه ارسالی و افزایش تعامل میان زیرساخت های مرتبط در مسیرهای ارسال وجه. برای نیل به این هدف باید اطمینان حاصل نمود که اقدامات مبارزه با جریان های غیر قانونی مالی و پولشویی منجر به توقف ارسال وجوه توسط مهاجران نمی گردد که معمولاً این تاثیر از طریق سیاست گذاری های مبالغه آمیز، بیش از حد یا تبعیض آمیز اتفاق می افتد؛

د) ایجاد چارچوب های سیاست گذاری و مقرراتی سودمند برای ایجاد بازار رقابتی و نوآورانه برای ارسال وجوه، حذف موانع غیرموجه برای عرضه کنندگان خدمات غیر بانکی در دسترسی به زیرساخت های سامانه پرداخت، اعمال معافیت های مالیاتی یا مشوق هایی برای انتقال وجوه ارسالی، ترویج دسترسی به عرضه کنندگان متنوع خدمات [مرتبط]، ترغیب بخش خصوصی به توسعه خدمات مرتبط به وجوه ارسالی، بهبود امنیت و پیش بینی پذیری تراکنش هایی با مبالغ کم با در نظر گرفتن دغدغه های کاهش ریسک، ایجاد روشی برای تمیز دادن وجوه ارسالی و جریانات [مالی] غیر قانونی از طریق مشاوره با عرضه کنندگان خدمات ارسال وجه و تنظیم کنندگان مقرراتی [بازار مالی]؛

ه) ایجاد راهکارهای نوآورانه فناوری برای انتقال وجوه مانند پرداخت از طریق موبایل، ابزارهای دیجیتال برای بانکداری اینترنتی، کاهش هزینه ها، بهبود سرعت، افزایش امنیت، افزایش انتقال از طریق کانال های متعارف و گشایش کانال های توزیعی که به بعد جنسیتی توجه داشته و برای جمعیتی است که کمتر مورد توجه قرار گرفته اند، شامل نمودن افراد ساکن در مناطق روستایی، افراد کم سواد و افراد توان خواه؛

و) فراهم نمودن اطلاعات قابل دسترسی در مورد هزینه ارسال وجوه بر مبنای ارائه دهنده خدمات و کانال انتقال مانند سایت های مقایسه خدمات، به منظور افزایش شفافیت و رقابت در بازار انتقال وجوه مالی و ترویج سواد مالی و شامل نمودن مهاجران و خانواده های آنان از طریق تعلیم و آموزش؛

ز) ایجاد برنامه ها و ابزارهایی برای ترویج سرمایه گذاری توسط ارسال کنندگان وجوه مالی در توسعه محلی و کارآفرینی در کشورهای مبدا مانند: استفاده از سازوکارهای کمک حمایتی از طریق اعطای بخشی از منبع مالی مورد نیاز، اوراق قرضه شهرداری و مشارکت با انجمن های شهری به منظور افزایش پتانسیل ایجاد تغییرات مثبت ناشی از وجوه ارسالی فراتر از سطح فردی و خانوار کارگران مهاجر در تمام سطوح مهارتی؛

ح) توانمند نمودن زنان مهاجر در دسترسی به آموزش سواد مالی، سامانه های رسمی ارسال وجوه، گشایش حساب بانکی، تملک و مدیریت دارائی، سرمایه گذاری و کسب و کارها به عنوان ابزاری برای رفع نابرابری جنسیتی، کمک و حمایت از مشارکت آنها در اقتصاد؛

ط) فراهم نمودن دسترسی و ایجاد راهکارهای بانکی و ابزارهای مالی برای مهاجران از جمله خانوارهای کم درآمد و زنان سرپرست خانوار، مانند حساب بانکی که امکان واریز مستقیم توسط کارفرما را میسر می نماید، حساب های پس اندازی، وام و اعتبارات از طریق همکاری با بخش بانکداری.

هدف شماره ۲۱: همکاری برای تسهیل پذیرش مجدد و بازگشت مهاجران به صورت ایمن و با حفظ شان انسانی آن ها و همینطور ادغام مجدد پایدار آنان [در کشوری که به آن بازمی گردند]

۳۷) ما تعهد می نمایم بازگشت ایمن و در شان [انسانی] را تسهیل و در این راستا همکاری نمایم، از انجام تشریفات قانونی، ارزیابی فردی و راهکارهای اثر بخش، اطمینان حاصل کنیم. این امر از طریق منع اخراج گروهی، بازگشت مهاجران در زمانی که ریسک مرگ واقعی و قابل پیش بینی برای آنها وجود دارد، شکنجه و سایر رفتارهای خشونت آمیز، غیر انسانی و تحقیر کننده یا تنبیه یا سایر آسیب های جبران ناپذیر در راستای تعهدات ما در قوانین بین المللی حقوق بشر صورت می پذیرد. ما همچنین

متعهد می شویم که اتباع خود را به طور کامل پذیرفته و آن ها را مورد پذیرش مجدد قرار دهیم و در عین حال حق بازگشت آن ها به کشور خود و تعهد کشورها به پذیرش مجدد تبعه خود که بخشی از حقوق بشر می باشد را به طور کامل رعایت کنیم. ما همچنین متعهد می شویم شرایط مناسبی را برای ایمنی فردی، توانمندسازی اقتصادی، شامل شدن [مهاجران] و انسجام اجتماعی در اجتماعات ایجاد کنیم تا اطمینان حاصل کنیم که ادغام مجدد مهاجران پس از بازگشت به کشورهای مبدا پایدار است.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ایجاد و اجرای چارچوب های همکاری و توافق نامه های دوجانبه، منطقه ای و چندجانبه از جمله توافق نامه های پذیرش مجدد به منظور اطمینان حاصل کردن از این که پذیرش مجدد مهاجر به کشور خویش ایمن، در شان انسانی و با رعایت کامل قوانین بین المللی حقوق بشر، از جمله حقوق کودکان، می باشد. این امر از طریق تصویب رویه های روشن و مورد پذیرش متقابل صورت می پذیرد که تضمین های رویه ای، تضمین ارزیابی فردی و قطعیت حقوقی را از طریق تضمین این که شرایط تسهیل ادغام مجدد نیز لحاظ می گردد، میسر می سازد؛

ب) ترویج برنامه های بازگشت و ادغام مجدد که به موضوع جنسیت و کودکان توجه می نماید و ممکن است شامل حمایت های حقوقی، اجتماعی و مالی گردد و تضمین کند که تمام بازگشت ها در حیطه چنین برنامه های داوطلبانه ای به طور اثر بخش و بر مبنای رضایت آزادانه، پیش [از فرآیند بازگشت] و آگاهانه انجام می شود و این که مهاجران بازگشتی در فرآیند بازگشت خود کمک می شوند و این کمک از طریق مشارکت ها و جلوگیری از جابه جایی اجباری آن ها در کشور مبدا در بدو ورود صورت می گیرد؛

ج) همکاری در تشخیص اتباع و صدور اسناد مسافرتی برای بازگشت و پذیرش مجدد ایمن و در شان انسانی در مورد افرادی که حق قانونی برای حضور در قلمرو کشور دیگر ندارند. این امر از طریق ایجاد روش های مورد اطمینان و کارآمد برای شناسایی تبعه کشورهای خود مانند تشخیص دهنده های زیست سنجی (بیومتریک) در ثبت احوال جمعیت و دیجیتالی نمودن سامانه های ثبت احوال مدنی با رعایت کامل حق حریم خصوصی و حفاظت از داده های شخصی صورت می گیرد؛

د) کمک و حمایت به ارتباطات سازمانی بین مقامات کنسولی و مقامات کشورهای مبدا و مقصد و فراهم نمودن خدمات کنسولی کافی به مهاجرینی که در حال بازگشت هستند پیش از آغاز فرآیند بازگشت از طریق تسهیل دسترسی به مستندات [لازم]، اسناد مسافرتی و سایر خدمات، به منظور اطمینان حاصل نمودن از پیش بینی پذیری، ایمنی و شان انسانی افراد در حین بازگشت و پذیرش مجدد؛

ه) اطمینان حاصل نمودن از این که بازگشت مهاجرانی که حق قانونی حضور در قلمرو کشور دیگری را ندارند، ایمن و در شان انسانی است و این که بازگشت مهاجر پس از ارزیابی فردی، توسط مقامات صالح و از طریق همکاری سریع و اثربخش بین کشورهای مبدا و مقصد انجام می شود. این امر می بایست اجازه دهد تمام راهکارهای قانونی موجود مورد استفاده قرار گیرد که این مقوله در انطباق با تضمین های انجام آیین دادرسی و سایر تعهدات تحت قوانین بین المللی حقوق بشر می باشد؛

و) ایجاد یا تقویت سازوکارهای ملی پایش بازگشت از طریق مشارکت با ذینفعان مرتبط که توصیه های مستقل در مورد شیوه ها و روش های تقویت پاسخگویی، به منظور تضمین ایمنی، شان انسانی و حقوق بشر تمام مهاجران در حال بازگشت ارائه می دهد؛

ز) اطمینان از این که فرایندهای بازگشت و پذیرش مجدد کودکان فقط پس از تعیین حداکثر انتفاع کودک انجام می شود و حق زندگی خانوادگی و وحدت خانواده را در مد نظر قرار بدهد و این که والدین، سرپرست قانونی یا یک مقام متخصص در تمام مراحل بازگشت همراه کودک می باشند و در ضمن پذیرش متناسب در بازگشت، سازوکارهای مراقبتی و ادغام مجدد برای کودکان در زمان بازگشت به کشور مبدا مهیا می باشد؛

ح) تسهیل ادغام مجدد پایدار مهاجران در حال بازگشت به زندگی اجتماعی از طریق فراهم نمودن دسترسی برابر به حمایت و خدمات اجتماعی، عدالت، کمک روانی-اجتماعی، آموزش حرفه ای، فرصت های شغلی و کار مناسب، شناخت مهارت های کسب شده در خارج از کشور و خدمات مالی دارد. این امر به منظور استفاده کامل از کارآفرینی، مهارت و سرمایه انسانی آن ها به عنوان عضو فعال جامعه و کمک کننده به توسعه پایدار کشور مبدا در بدو بازگشت می باشد؛

ط) تعیین و برطرف نمودن نیازهای اجتماعی که مهاجران به آنجا باز می گردند که شامل لحاظ نمودن شرایط مرتبط در راهبردهای توسعه ملی و محلی، برنامه ریزی زیرساختی، تخصیص بودجه و سایر تصمیمات سیاست گذاری و همکاری با مقامات محلی و ذینفعان مرتبط می باشد.

هدف شماره ۲۲: ایجاد ساز و کارهایی به منظور برقراری قابلیت انتقال استحقاقات تامین اجتماعی و عایدی مهاجران

۳۸) ما متعهد می شویم که به کارگران مهاجر در تمام سطوح مهارتی کمک کنیم تا بتوانند از حمایت اجتماعی در کشورهای مقصد برخوردار شوند و از برقراری قابلیت جابه جایی استحقاقات تامین اجتماعی و عایدی [مهاجران] در کشورهای مبدأ خود یا زمانی که تصمیم به کار در یک کشور دیگر می گیرند، منتفع شوند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) ایجاد یا حفظ سامانه های حمایت اجتماعی ملی غیر تبعیض آمیز از جمله حداقل حمایت اجتماعی برای اتباع کشور معین و مهاجران در راستای «توصیه سازمان بین المللی کار در مورد حداقل حمایت اجتماعی» مصوب سال ۲۰۱۲ (شماره ۲۰۲)؛

ب) منعقد نمودن توافق نامه های تامین اجتماعی دوجانبه، منطقه ای یا چندجانبه با قابلیت جابجایی عایدی کسب شده توسط کارگران مهاجر در تمام سطوح مهارتی. این مزایا می تواند مربوط به حداقل حمایت اجتماعی قابل اجرا در کشورهای مرتبط و شرایط و حقوق قابل اجرای تامین اجتماعی مانند حقوق بازنشستگی، مراقبت های بهداشتی یا سایر عواید کسب شده توسط فرد باشد. این امر می تواند از طریق ادغام این شرایط در سایر توافق نامه ها مانند مهاجرت موقت یا بلند مدت نیروی کار درج گردد؛

ج) درج و همگرا نمودن مقررات قابلیت انتقال حقوق و مزایای کسب شده توسط فرد در چارچوب های تامین اجتماعی ملی، انتساب افرادی در کشورهای مبدا، گذار و مقصد که درخواست های انتقال چنین مواردی را از سمت مهاجران دریافت و تسهیل نمایند و مشکلاتی را که زنان و افراد مسن می توانند در دسترسی به حمایت های اجتماعی با آن روبرو شوند برطرف نمایند. ایجاد ابزارهای مختص به این مقوله مانند صندوق های رفاه مهاجران در کشورهای مبدا که از کارگران مهاجر و خانواده آن ها حمایت می نماید.

هدف شماره ۲۳: تقویت همکاری های بین المللی و مشارکت های جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف

۳۹) ما متعهد می شویم تا به یکدیگر در تحقق اهداف و تعهدات مندرج در این پیمان جهانی از طریق تقویت همکاری بین المللی و با مشارکت جهانی، و با روحیه همبستگی جهانی و تأکید مجدد بر محوریت یک رویکرد منسجم و جامع برای تسهیل مهاجرت ایمن، منظم و متعارف کمک نمائیم. در این راستا، این امر را به رسمیت می شناسیم که همه ما کشورهای مبدا، گذار و مقصد هستیم. ما همچنین متعهد می شویم برای اجرای این پیمان جهانی، در جهت پرداختن به چالش های پیش روی هر کشور، اقدامات مشترکی را انجام دهیم و چالش های خاصی را که به ویژه کشورهای آفریقایی، کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای در حال توسعه بدون دسترسی به آب های دریایی، کشورهای در حال توسعه که به شکل جزایر کوچک هستند، و کشور های با درآمد متوسط با آن مواجه اند را مورد توجه قرار دهیم. ما همچنین متعهد می شویم که ماهیت تقویت کنندگی متقابل میان این پیمان جهانی و چارچوب های قانونی و سیاست گذاری بین المللی موجود را از طریق همسو سازی این پیمان جهانی با چنین چارچوب هایی ترویج کنیم. از میان این چارچوب ها بالاخص می توان به دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و دستور کار اقدام آدیس آبابا اشاره نمود. این موضوع می بایست به رسمیت شناخته شود که مهاجرت و توسعه پایدار موضوعاتی چند بعدی بوده و نسبت به یکدیگر وابستگی متقابل دارند.

برای تحقق این تعهد، ما اقدامات ذیل را به عمل خواهیم آورد:

الف) حمایت از سایر کشورها در حالی که ما به طور جمعی این پیمان جهانی را اجرا می کنیم که این امر از طریق فراهم نمودن کمک های مالی و فنی در راستای اولویت های ملی، سیاست ها، برنامه های عملیاتی و راهبردها که از طریق رویکرد مشارکت کامل دولت و جامعه صورت می پذیرد؛

ب) افزایش همکاری های بین المللی و منطقه ای به منظور تسریع اجرای دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار در مناطق جغرافیایی که مهاجرت غیر متعارف به طور سیستماتیک و به دلایل فقر، بیکاری، تغییرات اقلیمی، بلایا، نابرابری، فساد و مدیریت کلان ضعیف، و سایر عوامل ساختاری، ناشی می شود. این امر می تواند از طریق چارچوب های همکاری مناسب، مشارکت های نوآورانه و مشارکت کلیه ذینفعان مرتبط و با رعایت مالکیت ملی و تسهیم مسئولیت انجام پذیرد؛

ج) مشارکت و حمایت مقامات محلی در شناسایی نیازها و فرصت های همکاری بین المللی برای اجرای موثر این پیمان جهانی و ادغام دیدگاه ها و اولویت های کشورها در استراتژی های توسعه ای، برنامه ها و برنامه ریزی در مورد مهاجرت، به عنوان وسیله

ای برای اطمینان از مدیریت کلان مطلوب و همچنین انسجام سیاست ها در سطوح مختلف دولت و بخش های سیاستگذاری و به حداکثر رساندن اثربخشی و تأثیر همکاری های بین المللی توسعه؛

د) استفاده از مکانیسم های ظرفیت سازی و ابزارهای موجود برای تقویت ظرفیت های مقامات مرتبط از طریق بسیج منابع فنی، مالی و انسانی از طرف دولت ها، موسسات مالی بین المللی، بخش خصوصی، سازمان های بین المللی و سایر منابع برای کمک به همه کشورها در انجام تعهدات ذکر شده در این پیمان جهانی؛

ه) منعقد کردن قراردادهای مشارکت دو جانبه، منطقه ای یا چند جانبه دارای انتفاع متقابل، متناسب سازی شده و شفاف و مطابق با قوانین بین الملل به نحوی که ایجاد کننده راه حل های هدفمند برای مسائل مربوط به سیاست مهاجرتی که مورد توجه متقابل است. این امر می بایست به چالش ها و فرصت های مهاجرت در راستای این پیمان جهانی توجه نماید.

پیاده سازی

۴۰) برای اجراء مؤثر این پیمان جهانی، ما نیازمند تلاش هماهنگ در سطح جهانی، منطقه ای، ملی و محلی، شامل یک سیستم منسجم سازمان ملل متحد هستیم.

۴۱) ما متعهد می شویم تا اهداف و تعهدات مندرج در این پیمان جهانی را، در راستای دورنما و اصول راهنمای خود، محقق نمائیم و این امر را از طریق برداشتن گام هایی اثر بخش در تمامی سطوح و به منظور تسهیل مهاجرت ایمن، منظم و متعارف در تمامی مقاطع میسر می سازیم. ما پیمان جهانی را در کشورهای خود و در سطوح منطقه ای و جهانی و با در نظر گرفتن واقعیت های متفاوت ملی، ظرفیت ها، سطوح مختلف توسعه یافتگی کشور و احترام به اولویت ها و سیاست های ملی اجرا می نمائیم. ما مجدداً بر تعهد خود به حقوق بین الملل صحنه گذاشته و تأکید می کنیم که این پیمان جهانی به روشی اجرا می شود که با حقوق و تعهدات ما ذیل حقوق بین الملل سازگار باشد.

۴۲) ما این پیمان جهانی را از طریق همکاری های دوجانبه، منطقه ای و چندجانبه تقویت شده و مشارکت جهانی احیا شده با روحیه همبستگی، اجرا خواهیم نمود. ما پرداختن به موضوع مهاجرت در تمام ابعاد آن را بر اساس سازوکارها، بسترها و چارچوب های موجود، ادامه خواهیم داد. ما با به رسمیت شناختن محوریت همکاری های بین المللی برای تحقق مؤثر اهداف و تعهدات [این پیمان جهانی] تلاش خواهیم کرد تا مشارکت خود در همکاری و کمک های سه جانبه (مثلثی)، شمال-جنوب، جنوب-جنوب را تقویت کنیم. همکاری ما در این زمینه با دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰ و دستور کار اقدام آدیس آبابا همسو خواهد بود.

۴۳) ما تصمیم می گیریم که با تکیه بر ابتکارات موجود، سازوکاری برای ظرفیت سازی در سازمان ملل متحد ایجاد کنیم که از تلاش های کشورهای عضو برای اجرای این پیمان جهانی پشتیبانی کند. این امر به کشورهای عضو [این پیمان]، اعضای سازمان ملل متحد و سایر ذینفعان مرتبط، از جمله بخش خصوصی و بنیادهای بشردوستانه اجازه می دهد تا بر مبنای داوطلبانه و به منظور تقویت ظرفیت ها و حمایت و کمک به همکاری های شراکتی چند جانبه، کمک های فنی، مالی و نیروی انسانی خود را ارائه دهند. سازوکار ظرفیت سازی شامل موارد ذیل خواهد بود:

الف) یک شاهره ارتباطی که ارائه راه حل های تقاضا محور، متناسب سازی شده و منسجم را از طریق موارد ذیل تسهیل می نماید:

- i. مشاوره دادن در مورد سنجش و پردازش درخواست کشورها برای راهکارهای توسعه ای؛
- ii. شناسایی شرکای اصلی اجرایی در داخل و خارج سیستم سازمان ملل متحد، بر اساس مزایای رقابتی و ظرفیت های عملیاتی آنها؛
- iii. ارتباط دادن درخواست دریافتی با ابتکارات یا راهکارهای مشابه برای تبادل نظر میان افراد متناظر و الهام گرفتن در جایی که امکان چنین کاری وجود داشته باشد و دو مقوله مرتبط باشند؛
- iv. اطمینان حاصل نمودن از چیدمانی که چندین آژانس سازمان ملل در آن حضور داشته باشند و اجرایی که توسط چندین ذینفع صورت می گیرد؛
- v. شناسایی منابع تامین سرمایه که می تواند شامل ایجاد صندوق تامین سرمایه اولیه باشد؛

ب) ایجاد یک صندوق تامین مالی اولیه برای کمک مالی به منظور تحقق راه حل های پروژه محور از طریق:

- i. در صورت نیاز، تأمین بودجه اولیه، برای شروع سریع یک پروژه خاص؛
- ii. استفاده از سایر منابع مالی تکمیلی؛
- iii. دریافت کمک های مالی داوطلبانه از کشورهای عضو، سازمان ملل متحد، موسسات مالی بین المللی و سایر ذینفعان از جمله بخش خصوصی و بنیادهای بشردوستانه؛

ج) ایجاد بستر جهانی برای دانش مرتبط به عنوان منبعی با دسترسی آزاد به داده ها به صورت برخط (آنلاین) از طریق:

- i. منبعی برای ذخیره سازی مستندات و شواهد، اقدامات و ابتکارات موجود؛
- ii. تسهیل دسترسی به دانش و به اشتراک گذاری راه حل ها؛
- iii. استفاده از بستر نشست جهانی مهاجرت و توسعه برای مشارکت و سایر منابع مرتبط.

۴۴) ما این پیمان جهانی را با همکاری و مشارکت مهاجران، جامعه مدنی، سازمانها و اجتماعات مهاجران خارج از کشور، سازمانهای باور محور، مقامات محلی و اجتماعات، بخش خصوصی، اتحادیه های تجاری، نمایندگان مجلس، نهادهای ملی حقوق بشر، سازمان بین المللی صلیب سرخ، سازمان هلال احمر، دانشگاه ها و دانشگاهیان، رسانه ها و سایر ذینفعان مرتبط اجراء خواهیم نمود.

۴۵) ما از تصمیم دبیرکل در مورد ایجاد یک شبکه سازمان ملل متحد در مورد مهاجرت استقبال می کنیم تا از وجود حمایت اثربخش و منسجم و سازوکاری برای اجرای پیمان جهانی که شامل سازوکارهای ظرفیت سازی و پیگیری ها و بازبینی ها در پاسخ به نیازهای کشورهای عضو، اطمینان حاصل نمائیم. در این راستا، موارد ذیل را مد نظر قرار می دهیم:

- الف) سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) به عنوان هماهنگ کننده و دبیرخانه این شبکه فعالیت خواهد کرد؛
- ب) این شبکه به طور کامل از تخصص فنی و تجربه نهادهای مربوطه در سیستم سازمان ملل متحد استفاده خواهد کرد؛
- ج) کار شبکه کاملاً با سازوکارهای هماهنگی موجود و تغییر و بهینه سازی سیستم توسعه سازمان ملل همراستا می باشد.

۴۶) ما از دبیر کل درخواست می‌کنیم، بر اساس شبکه مذکور، هر دو سال یک بار گزارشی در مورد اجرای این پیمان جهانی، فعالیت‌های سیستم سازمان ملل متحد در این زمینه و همچنین در مورد نحوه عملکرد و تمهیدات سازمانی [صورت گرفته]، به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه دهد.

۴۷) با به رسمیت شناختن نقش مهم دولت‌ها در راهبری فرآیندها و بسترها در سطح جهانی و منطقه‌ای به منظور پیشبرد گفتگوهای بین‌المللی در مورد موضوع مهاجرت، ما از نشست جهانی مهاجرت و توسعه، فرآیندهای مشاوره‌ای منطقه‌ای و سایر نشست‌های جهانی، منطقه‌ای و فرو منطقه‌ای دعوت می‌کنیم تا بسترهایی برای تبادل تجربیات در مورد اجرای این پیمان جهانی، به اشتراک گذاشتن اقدامات مثبت در مورد سیاست‌گذاری‌ها و همکاری‌ها، ترویج رویکردهای نوآورانه و کمک و حمایت از مشارکت‌های دارای چندین ذینفع در مورد موضوعات معین سیاست‌گذاری، ایجاد نموده یا تخصیص دهند.

پیگیری و بازبینی

۴۸) ما پیشرفتهای محقق شده در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی را در اجرای این پیمان جهانی و در چارچوب سازمان ملل متحد از طریق رویکرد راهبری دولت‌ها، و با مشارکت کلیه ذینفعان مربوطه مورد بازبینی قرار خواهیم داد. برای پیگیری و بازبینی، ما در مورد اقدامات بین‌دولتی توافقی می‌کنیم که به ما در محقق شدن اهداف و تعهدات مان کمک کنند.

۴۹) با توجه به این امر که مهاجرت بین‌المللی نیازمند وجود یک مجمع در سطح جهانی است که از طریق آن کشورهای عضو بتوانند پیشرفت اجرا را بررسی نمایند و سمت و سوی کار سازمان ملل متحد را هدایت کنند، ما تصمیم می‌گیریم که:

الف) گفتگوی بالادستی در مورد مهاجرت بین‌المللی و توسعه، که در حال حاضر در هر چهارمین نشست اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد برگزار می‌شود، اهدافش بازتعریف و نام آن نیز به «نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی» تغییر خواهد یافت؛

ب) نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی به عنوان بستر اصلی جهانی بین‌دولتی برای کشورهای عضو، به منظور گفتگو و به اشتراک‌گذاری پیشرفت اجرای کلیه جنبه‌های این پیمان جهانی بکار گرفته می‌شود از جمله مباحث دستورکار توسعه پایدار ۲۰۳۰ و مشارکت کلیه ذینفعان مربوطه [در امر مهاجرت]؛

ج) نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی هر چهار سال یکبار و از سال ۲۰۲۲ برگزار خواهد شد؛

د) نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی در مورد اجرای این پیمان جهانی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی بحث خواهد کرد. این مجمع همچنین امکان تعامل با سایر ذینفعان را با هدف به‌رمندی از موفقیت‌ها و شناسایی موقعیت‌ها برای همکاری بیشتر فراهم می‌نماید؛

ه) هر دوره از نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی به انتشار اعلامیه پیشرفت [اجرای پیمان جهانی] بین دولت‌ها منجر خواهد شد که ممکن است این اعلامیه به عنوان ماخذی برای نشست‌های سیاست‌گذاری بالادستی در مورد توسعه پایدار مورد ملاحظه قرار گرفته شود.

۵۰) با توجه به این موضوع که اکثر مهاجرت‌های بین‌المللی در درون منطقه‌ها صورت می‌گیرد، ما از فرآیندهای فرو منطقه‌ای، منطقه‌ای و بین منطقه‌ای، بسترهای مرتبط و سازمان‌ها از جمله کمیسیون‌های اقتصادی منطقه‌ای سازمان ملل متحد یا فرآیندهای مشاوره‌ای منطقه‌ای دعوت می‌نمائیم تا اجرای پیمان جهانی در منطقه‌های مرتبط به خود را از سال ۲۰۲۰ مورد بازبینی قرار دهند و به طور متناوب با گفتگوهای سطح جهانی که هر ۴ سال یکبار برگزار می‌شود هماهنگ کنند تا اطلاعات کافی را برای برگزاری نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی با مشارکت تمام ذینفعان مرتبط در اختیار قرار دهند.

۵۱) ما از نشست جهانی مهاجرت و توسعه دعوت می‌نمائیم تا فضائی را برای تبادل غیررسمی اطلاعات سالانه، در مورد اجرای پیمان جهانی و گزارش در مورد یافته‌ها، بهترین اقدامات و رویکردهای نوآورانه نسبت به نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی تخصیص دهد.

۵۲) با به رسمیت شناختن اهمیت نقش مشارکت دولت‌ها در ابتکاراتی که نسبت به مهاجرت بین‌المللی بوده و راهبری آنها با دولت‌ها می‌باشد، ما از نشست‌هایی مانند گفتگوی بین‌المللی مهاجرت [که توسط سازمان بین‌المللی مهاجرت برگزار می‌گردد]، فرآیندهای مشاوره‌ای منطقه‌ای و سایر نشست‌ها، دعوت می‌نمائیم تا در نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی از طریق تامین و فراهم ساختن داده‌های مرتبط، شواهد، بهترین اقدامات، رویکردهای نوآورانه و توصیه‌های خود، تا جایی که مرتبط به اجرای پیمان جهانی برای مهاجرت ایمن، منظم و متعارف می‌باشد، مشارکت نمایند.

۵۳) ما همه کشورهای عضو را ترغیب می‌نمائیم که در زودترین زمان ممکن پاسخ‌های ملی آرمان‌گرایانه برای اجرای پیمان جهانی تدوین کنند و بازبینی‌های منظم و همه‌جانبه از پیشرفت اجرا در سطح ملی را از طریق شرح و بسط داوطلبانه و استفاده از برنامه اجرایی ملی، انجام دهند. چنین بازبینی‌هایی می‌بایست از مشارکت تمامی ذی‌نفعان از جمله مجلس و مقامات محلی استفاده نموده و برای اطلاع‌رسانی اثر بخش برای شرکت کشورهای عضو در نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی و سایر نشست‌های مرتبط به کار گرفته شود.

۵۴) ما از رئیس مجمع عمومی درخواست می‌کنیم که در سال ۲۰۱۹، جلسات مشورتی میان کشورهای باز، شفاف و همه‌جانبه‌ای را به منظور تعیین دقیق نحوه انجام و ابعاد سازمانی نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی را آغاز نموده و در همان سال به سرانجام برساند. در ضمن، ما درخواست می‌نمائیم که نقش بازبینی‌های منطقه‌ای و سایر فرآیندهای مرتبط در اطلاع‌رسانی به نشست‌ها [نشست بازبینی مهاجرت بین‌المللی]، به عنوان روشی برای تقویت اثربخشی و پیوستگی کلی پیگیری‌ها و بازبینی‌های اشاره شده در پیمان جهانی، تصریح گردد.

- سازمان بین‌المللی مهاجرت - تهران

این ترجمه بنا به درخواست متقاضی از سند منگنه شده و ضمیمه از زبان انگلیسی به فارسی انجام و در نفس ترجمه معتبر می‌باشد.

تهران - اردیبهشت ۱۴۰۰